Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

4 октомври 2024 година*

Съдържание

I. Правна уредба 5

А. Директива 2014/59/ЕС 5

Б. Регламентът за ЕМП 6

II. Обстоятелствата по спора 17

А. Финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г. 18

Б. Развитието на процедурата за преструктуриране 19

В. Спорната схема за преструктуриране 21

Г. Фактите, настъпили след приемането на спорната схема за преструктуриране 24

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение 24

А. Производството пред Общия съд 24

Б. Обжалваното съдебно решение 25

IV. Искания на страните в производството по обжалване пред Съда 26

V. По жалбата пред Съда 26

А. Предварителни съображения 27

Б. По първото, четвъртото, петото и шестото основание, с които се твърди нарушение на член 296 ДФЕС, на член 18 от Регламента за ЕМП, на задължението за полагане на дължимата грижа, възложено на ЕСП, на член 47 от Хартата, на член 6 ЕКПЧ и на принципа на състезателност 28

1. По петото основание 28

* Език на производството: испански.

а) Доводи на страните . . . 28

б) Съображения на Съда . . . 30

1) По допустимостта . . . 30

2) По същество . . . 31

2. По първото основание . . . 36

а) Доводи на страните . . . 36

б) Съображения на Съда . . . 38

1) По допустимостта . . . 38

2) По същество . . . 38

i) По първата част от първото основание . . . 38

ii) По втората част от първото основание . . . 40

3. По четвъртото основание . . . 41

а) Доводи на страните . . . 41

б) Съображения на Съда . . . 42

4. По шестото основание . . . 43

а) Доводи на страните . . . 43

б) Съображения на Съда . . . 44

1) По допустимостта . . . 44

2) По същество . . . 45

В. По седмото основание, с което се твърди нарушение на членове 17 и 52 от Хартата и на член 5, параграф 4 ДЕС . . . 46

1. Доводи на страните . . . 46

2. Съображения на Съда . . . 48

а) По допустимостта . . . 48

б) По същество . . . 48

Г. По второто основание, с което се твърди нарушение на членове 14 и 20 от Регламента за ЕМП, на член 39 от Директива 2014/59, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС . . . 54

1. Доводи на страните 54

2. Съображения на Съда 55

а) По допустимостта 55

б) По същество 56

1) По първата и четвъртата част от второто основание 57

2) По втората част от второто основание 59

Д. По третото и осмото основание, с които се твърди нарушение на правото на собственост и на принципа на пропорционалност 60

1. По третото основание 60

а) Доводи на страните 60

б) Съображения на Съда 61

1) По допустимостта 61

2) По същество 62

2. По осмото основание 64

а) Доводи на страните 64

б) Съображения на Съда 65

VI. По съдебните разноски 66

„Обжалване — Икономическа и парична политика — Банков съюз — Регламент (ЕС) № 806/2014 — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници — Процедура за преструктуриране, приложима в случай на субект, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular Español SA — Член 18, параграф 1 — Предпоставки, с които е обвързано приемането на схема за преструктуриране — Задължения на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) — Задължение за полагане на дължимата грижа — Задължение за мотивиране — Член 88 — Задължение за поверителност — Член 14 — Цели на преструктурирането — Продажба на стопанската дейност на съответния субект — Условия на продажбата и при които може да бъде приета дадена оферта — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 17 — Право на собственост на акционерите —Валидност на Регламент № 806/2014“

По дело C-535/22 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 9 август 2022 г.,

Aeris Invest Sàrl, установено в Люксембург (Люксембург), представлявано първоначално от E. Galán Burgos, R. Vallina Hoset и M. Varela Suárez, abogados, впоследствие от C. Jaramillo Samper, R. Vallina Hoset и M. Varela Suárez, abogados,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, представлявана от L. Flynn, P. Němečková, A. Nijenhuis, A. Steiblytė и D. Triantafyllou, в качеството на представители, подпомагани от J. Rivas Andrés, abogado,

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от H. Ehlers, M. S. Fernández Rupérez, A. R. Lapresta Bienz и J. Rius Riu, в качеството на представители, подпомагани от F. B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado, B. Meyring и S. Schelo, Rechtsanwälte,

ответници в първоинстанционното производство,

Кралство Испания, представлявано от L. Aguilera Ruiz и M. J. Ruiz Sánchez, в качеството на представители,

Европейски парламент, представляван от J. Etienne, P. López-Carceller, M. Menegatti, L. Stefani и L. Visaggio, в качеството на представители,

Съвет на Европейския съюз, представляван от J. Haunold, H. Marcos Fraile и A. Westerhof Löfflerová, в качеството на представители,

Banco Santander, SA, установена в Сантандер (Испания), представлявана от J. Remón Peñalver, J. M. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde и D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogados,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, T. von Danwitz (докладчик), P. G. Xuereb, A. Kumin и I. Ziemele, съдии,

генерален адвокат: T. Ćapeta,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 март 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си, подадена до Съда, Aeris Invest Sàrl иска да се отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 1 юни 2022 г., Aeris Invest/Комисия и ЕСП (T-628/17, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2022:315), с което последният отхвърля жалбата му на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на ЕСП от 7 юни 2017 година за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular Español, SA (наричано по-нататък „спорната схема за преструктуриране“), както и на Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular Español SA (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15 и поправка ОВ L 320, 2017 г., стр. 31).

I. Правна уредба

A. Директива 2014/59/ЕС

2 Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190), предвижда в параграф 2 от член 38 („Инструмент за продажба на стопанска дейност“):

„Прехвърлянето съгласно параграф 1 се извършва при търговски условия, като е съобразено с конкретните обстоятелства и е в съответствие с рамката на [Европейския съюз] за държавната помощ.“

3 Член 39 („Инструмент за продажба на стопанска дейност: процедурни изисквания“) от тази директива предвижда в параграф 2:

„Без да се засяга рамката на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо, предлагането на пазара по параграф 1 се извършва в съответствие със следните критерии:

а) то е възможно най-прозрачно и не е свързано със съществени грешки в представянето на активите, правата, задълженията, акциите или другите инструменти на собственост на институцията, които органът възнамерява да прехвърли, предвид обстоятелствата и по-специално необходимостта да се поддържа финансова стабилност;

б) то не облагодетелства или дискриминира неоснователно потенциални купувачи;

[…]

е) то има за цел да се получи възможно най-висока продажна цена за включените акции или други инструменти на собственост, активи, права или задължения.

При спазване на първа алинея, буква б) принципите, посочени в настоящия параграф, не възпрепятстват органа за преструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи.

[…]“.

Б. Регламентът за ЕМП

4 Съгласно съображения 24, 26, 58 и 116 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламентът за ЕМП“):

„(24) Тъй като единствено институции на Съюза могат да определят политиката на Съюза за преструктуриране и тъй като при приемането на всяка конкретна схема за преструктуриране е налице свобода на преценка, е необходимо да се осигури подходящо участие на Съвета [на Европейския съюз] и [Европейската комисия] в качеството им на институции, които могат да упражняват изпълнителни правомощия в съответствие с член 291 ДФЕС. Комисията следва да извършва оценката на онези аспекти на взетите от Съвета за преструктуриране решения за преструктуриране, по отношение на които съществува свобода на преценка. Предвид значителното въздействие на решенията за преструктуриране върху финансовата стабилност на държавите членки и на Съюза като цяло, както и върху фискалната независимост на държавите членки, е важно на Съвета да се предоставят изпълнителни правомощия за вземането на определени решения, свързани с преструктурирането. Поради това Съветът, по предложение на Комисията, следва да упражнява ефективен контрол върху оценката от страна на Съвета за преструктуриране относно наличието на обществен интерес и да оценява всяка съществена промяна на сумата от [Единния фонд за преструктуриране, наричан по-нататък „Фондът“], която да се използва при конкретно действие по преструктуриране. Освен това на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове за конкретизиране на допълнителни критерии или условия, които трябва да бъдат взети предвид от Съвета за преструктуриране при упражняване на различните му правомощия. Подобно възлагане на задачи, свързани с преструктурирането, по никакъв начин не следва да възпрепятства функционирането на вътрешния пазар на финансови услуги. Поради това [Европейският банков орган (ЕБО)] следва да запази своята роля, както и всички свои съществуващи правомощия и задачи: той следва да разработва и да допринася за последователното прилагане на законодателството на Съюза, приложимо за всички държави членки, както и да насърчава сближаването на практиките, свързани с преструктурирането, на територията на Съюза като цяло.

[…]

(26) [Европейската централна банка, наричана по-нататък „ЕЦБ“], в качеството си на надзорник в рамките на [единния надзорен механизъм], създаден с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета[от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63)], и Съветът за преструктуриране най-добре могат да преценят дали дадена кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна, както и дали има разумна вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или

надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от нейна страна. Ако счита, че са изпълнени всички критерии, свързани със започването на преструктурирането, Съветът за преструктуриране следва да приеме схемата за преструктуриране. Процедурата, свързана с приемането на схемата за преструктуриране, която включва Комисията и Съвета, засилва необходимата оперативна самостоятелност на Съвета за преструктуриране, като същевременно зачита принципа на делегиране на правомощия на агенциите съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз […].

[…]

(58) Прекратяването на дейността на проблемен субект чрез обичайно производство по несъстоятелност може да застраши финансовата стабилност, да прекъсне предоставянето на важни услуги и да засегне защитата на вложителите. При такива обстоятелства прилагането на инструменти за преструктуриране е от обществен интерес. Следователно целите на преструктурирането следва да бъдат осигуряване на непрекъснатост на важните финансови услуги, поддържане на финансовата стабилност, ограничаване на моралния риск чрез ограничаване на зависимостта от публична финансова подкрепа за проблемните субекти, както и осигуряване на защита на вложителите.

[…]

(116) Действията по преструктуриране следва да бъдат надлежно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящия регламент — публично оповестени. Въпреки това, предвид възможността информацията, получена от Съвета за преструктуриране, националните органи за преструктуриране и техните професионални съветници по време на процеса на преструктуриране, да е с чувствителен характер, за тази информация следва да се прилагат изискванията за професионална тайна, преди решението за преструктуриране да бъде публично оповестено. Трябва да се вземе предвид фактът, че информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответните предприятия. Трябва да се приеме, че всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до това дали са изпълнени условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието. Освен това информацията, че Съветът за преструктуриране и националните органи за преструктуриране проверяват конкретен субект, би могла да е достатъчна за настъпването на отрицателни последици за този субект. Поради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на поверителността на такава информация, като например съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка, извършена в този контекст“.

5 Съгласно член 5, параграф 2, втора алинея от Регламента за ЕМП ЕСП, на същото основание като Съвета и Комисията, се съобразява, от една страна, с обвързващите регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕБО и приети от Комисията в съответствие с членове 10—15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на

Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 2010 г., стр. 12), както и от друга страна, с насоките и препоръките, издавани от ЕБО съгласно последния регламент.

6 Член 14 („Цели на преструктурирането“) от Регламента за ЕМП гласи:

„1. Когато действат в рамките на посочената в член 18 процедура за преструктуриране, Съветът за преструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране отчитат по отношение на съответните си отговорности целите на преструктурирането и избират инструментите за преструктуриране и правомощията за преструктуриране, които според тях са най-подходящи за постигането на приложимите в конкретния случай цели на преструктурирането.

2. Целите на преструктурирането по параграф 1 са:

а) осигуряване на непрекъснатост на критичните функции;

б) избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина;

в) защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа;

г) защита на вложителите съгласно Директива 2014/49/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 2014 г., стр. 149)] и на инвеститорите съгласно Директива 97/9/ЕО [Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 година относно схемите за обезщетение на инвеститорите (ОВ L 84, 1997 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 222)];

д) защита на средствата и активите на клиентите.

При постигането на посочените в първа алинея цели Съветът за преструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране, се стремят да сведат до минимум разходите за преструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на преструктурирането.

3. При спазване на различните разпоредби на настоящия регламент целите на преструктурирането са еднакво важни и са балансирани в зависимост от естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай“.

7 Член 15 („Основни принципи, уреждащи преструктурирането“) от този регламент предвижда в параграф 1:

„Когато действат в рамките на посочената в член 18 процедура за преструктуриране, Съветът за преструктуриране, Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране предприемат всички подходящи мерки, за да се уверят, че действието по преструктуриране се предприема в съответствие със следните принципи:

а) акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите;

[…]“.

8 Съгласно член 18 („Процедура за преструктуриране“) от въпросния регламент:

„1. Съветът за преструктуриране приема схема за преструктуриране в съответствие с параграф 6 по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 2, както и по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагането на посочените параграфи, единствено когато прецени на своя изпълнителна сесия, при получаване на съобщение съгласно четвърта алинея или по своя собствена инициатива, че са изпълнени следните условия:

а) субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен;

б) предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки на ИЗС или действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса, или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна;

в) действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес съгласно параграф 5.

Оценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква а), се извършва от ЕЦБ, след консултация със Съвета за преструктуриране. Съветът за преструктуриране на своя изпълнителна сесия може да извърши такава оценка единствено след като уведоми ЕЦБ за намерението си и само ако ЕЦБ не извърши такава оценка в рамките на три календарни дни след получаването на тази информация. ЕЦБ незабавно предоставя на Съвета за преструктуриране всяка относима информация, която Съветът за преструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си.

Когато ЕЦБ прецени, че субект или група по първа алинея изпълнява условието, посочено в първа алинея, буква а), тя незабавно съобщава оценката си на Комисията и на Съвета за преструктуриране.

Оценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква б), се извършва от Съвета за преструктуриране на негова изпълнителна сесия или, когато е приложимо, от националните органи за преструктуриране, в тясно сътрудничество с ЕЦБ. ЕЦБ също може да уведоми Съвета за преструктуриране или съответните национални органи за преструктуриране, че счита, че условието по посочената буква е изпълнено.

2. Без да се засягат случаите, в които ЕЦБ вземе решение да изпълнява пряко надзорните задачи, свързани с кредитните институции, в съответствие с член 6, параграф 5, буква б) от Регламент [№ 1024/2013], при получаване на съобщението по параграф 1 или когато Съветът за преструктуриране възнамерява да извърши оценка по параграф 1 по своя собствена инициатива във връзка със субект или група по член 7, параграф 3, Съветът за преструктуриране незабавно съобщава своята оценка на ЕЦБ.

[…]

4. За целите на параграф 1, буква а) се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако са налице едно или повече от следните обстоятелства:

а) субектът е нарушил или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че институцията в близко бъдеще ще наруши изискванията за продължаване на лицензa си по начин, който би обосновал отнемането му от ЕЦБ, включително — но не само — поради факта, че институцията е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него;

б) активите на субекта са по-малко от задълженията му или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще това ще бъде така;

в) субектът не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж;

г) необходима е извънредна публична финансова подкрепа, освен когато за коригиране на сериозни смущения в икономиката на държава членка и запазване на финансовата стабилност тази извънредна публична финансова подкрепа е под една от следните форми […]

[…]

5. За целите на параграф 1, буква в) от настоящия член дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен.

6. Ако са изпълнени условията, предвидени в параграф 1, Съветът за преструктуриране приема схема за преструктуриране. Схемата за преструктуриране:

а) поставя субекта в режим на преструктуриране;

б) определя прилагането на инструментите за преструктуриране по отношение на институцията в режим на преструктуриране съгласно член 22, параграф 2, по-специално всяко изключване от споделянето на загуби в съответствие с член 27, параграфи 5 и 14;

в) определя използването на Фонда в подкрепа на действието по преструктуриране в съответствие с член 76 и с решението на Комисията, взето съгласно член 19.

7. Непосредствено след приемането на схемата за преструктуриране Съветът за преструктуриране я изпраща на Комисията.

В рамките на 24 часа след изпращането на схемата за преструктуриране от Съвета за преструктуриране Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, в случаите, които не са обхванати от трета алинея от настоящия параграф.

В рамките на 12 часа от изпращането на схемата за преструктуриране от Съвета за преструктуриране Комисията може да предложи на Съвета:

а) да представи възражения по схемата за преструктуриране на основание, че приетата от Съвета за преструктуриране схема не изпълнява критерия за обществен интерес, посочен в параграф 1, буква в);

б) да одобри или да възрази срещу съществена промяна на сумата от Фонда, предвидена от Съвета за преструктуриране в схемата за преструктуриране.

[…]

8. Когато Съветът възрази срещу поставянето на дадена институция в режим на преструктуриране на основание, че не е изпълнен критерият за обществен интерес, посочен в параграф 1, буква в), съответният субект се ликвидира по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право.

[…]“.

9 Член 20 („Оценка за нуждите на преструктурирането“) от същия регламент гласи:

„1. Преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, Съветът за преструктуриране гарантира, че активите и задълженията на субекта по член 2 се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително Съвета за преструктуриране и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект.

2. При спазване на параграф 15 оценката се приема за окончателна, когато са спазени всички изисквания на параграф 1 и параграфи 4—9.

3. Когато не е възможно извършването на независима оценка в съответствие с параграф 1, Съветът за преструктуриране може в съответствие с параграф 10 от настоящия член да направи временна оценка на активите и задълженията на субекта по член 2.

4. Целта на оценката е да се оцени стойността на активите и задълженията на субект по член 2, който изпълнява условията за преструктуриране по членове 16 и 18.

5. Оценката на стойността е предназначена:

а) да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти;

б) ако са изпълнени условията за преструктуриране, да предостави данни за вземане на решението за подходящото действие по преструктуриране, което да се предприеме по отношение на субект по член 2;

в) когато се прилага правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезсилване или разсейване на инструментите на собственост, както и степента на обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти;

г) когато се прилага инструментът за споделяне на загуби, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезценяване или преобразуване на приемливите задължения;

д) когато се прилага инструментът „мостова институция“ или инструментът за обособяване на активи, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, както и на решението относно размера на насрещната престация, която се дължи на институцията в режим на преструктуриране или, в зависимост от случая, на притежателите на инструментите на собственост;

е) когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на Съвета за преструктуриране за определяне на търговските условия за целите на член 24, параграф 2, буква б);

ж) във всички случаи — да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

6. Без да се засяга рамката на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо, оценката се основава на консервативни допускания, включително по отношение на нивата на неизпълнение и размера на загубите. При оценката не се взема предвид възможното предоставяне на всякаква бъдеща извънредна публична финансова подкрепа, извънредно ликвидно улеснение от централната банка или ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия […]

[…]

10. Когато поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията, предвидени в параграфи 7 и 9, или когато се прилага параграф 3, се извършва временна оценка. Временната оценка отговаря на изискванията, предвидени в

параграф 4, и доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства — на изискванията, предвидени в параграфи 1, 7 и 9.

Временната оценка по първа алинея включва буфер за допълнителни загуби с подходящата обосновка.

11. Оценка, която не отговаря на всички изисквания, установени в параграф 1 и параграфи 4—9, се счита за временна, докато независимо лице съгласно параграф 1 не извърши оценка, която съответства напълно на всички изисквания, установени в посочените параграфи. Последващата окончателна оценка на стойността се извършва веднага щом е практически осъществимо. Тя може да се извърши отделно от посочената в параграфи 16, 17 и 18 оценка или едновременно с нея и от същото независимо лице, но е различна от нея.

Последващата окончателна оценка е предназначена:

а) да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати в счетоводните му книги;

б) да предостави данни за вземането на решението за намаляване на вземанията на кредиторите или за увеличаване на размера на заплатената насрещна престация в съответствие с параграф 12 от настоящия член.

12. Ако в последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на субект по член 2 е по-висока отколкото във временната оценка, Съветът за преструктуриране може да изиска от националния орган за преструктуриране:

а) да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или притежателите на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

б) да даде указания на мостова институция или дружество за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация във връзка с активи, права или задължения в полза на институция в режим на преструктуриране или, в зависимост от случая, във връзка с инструменти на собственост — в полза на притежателите на тези инструменти на собственост.

13. Независимо от параграф 1, извършената в съответствие с параграфи 10 и 11 временна оценка е валидно основание за Съвета за преструктуриране да вземе решение за предприемане на действия по преструктуриране, включително да даде указания на националните органи за преструктуриране да поемат управлението на проблемна институция или във връзка с упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

[…]

15. Оценката е неразделна част от решението на Съвета за преструктуриране за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти. Не съществува отделно право на

обжалване на оценката, която обаче може да бъде обжалвана заедно с решението на Съвета за преструктуриране.

16. За целите на оценката на това дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност, Съветът за преструктуриране гарантира, че оценката е извършена от независимо лице съгласно параграф 1, възможно най-скоро след като са били предприети действието или действията по преструктуриране. Тази оценка се различава от оценката по параграфи 1—15.

[…]“.

10 Член 21 („Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти“) от Регламента за ЕМП предвижда в параграф 1:

„Съветът за преструктуриране упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, като действа в съответствие с процедурата, предвидена в член 18, по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 2, както и по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато условията за прилагането на посочените параграфи са изпълнени и единствено когато прецени на своя изпълнителна сесия, при получаване на съобщение съгласно втора алинея или по своя собствена инициатива, че са изпълнени едно или повече от следните условия:

а) когато е констатирано, че условията за преструктуриране, посочени в членове 16 и 18, са изпълнени, преди да се предприемат действия по преструктуриране;

[…]“.

11 Съгласно член 22 („Общи принципи на инструментите за преструктуриране“) от този регламент:

„1. Когато Съветът за преструктуриране реши да приложи инструмент за преструктуриране към субект или група по член 7, параграф 2 или към субект или група по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на посочените параграфи, и това действие по преструктуриране би довело до загуби за кредиторите или преобразуване на вземанията им, той дава на националните органи за преструктуриране указания да упражнят правомощието за обезценяване и преобразуване на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21 непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за преструктуриране.

2. Инструментите за преструктуриране по член 18, параграф 6, буква б) са следните:

а) инструмент за продажба на стопанска дейност;

б) инструмент „мостова институция“;

в) инструмент за обособяване на активи;

г) инструмент за споделяне на загуби.

[…]

4. Инструментите за преструктуриране се прилагат, за да се изпълнят целите на преструктурирането, посочени в член 14, в съответствие с посочените в член 15 принципи на преструктурирането. Те могат да бъдат приложени самостоятелно или в комбинация, с изключение на инструмента за обособяване на активи, който може да бъде приложен единствено заедно с друг инструмент за преструктуриране.

[…]“.

12 Член 24 („Инструмент за продажба на стопанска дейност“) от цитирания регламент има следното съдържание:

„1. В рамките на схемата за преструктуриране инструментът за продажба на стопанска дейност представлява прехвърлянето на купувач, който не е мостова институция, на следното:

а) инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране; или

б) всички или някои активи, права или задължения на институция в режим на преструктуриране.

2. По отношение на инструмента за продажба на стопанска дейност в схемата за преструктуриране се установява следното:

[…]

б) като се вземат предвид обстоятелствата и направените разходи в рамките на процеса на преструктуриране — търговските условия, съгласно които националният орган за преструктуриране извършва прехвърлянето в съответствие с член 38, параграфи 2, 3 и 4 от Директива [2014/59];

[…]

г) правилата за предлагане на пазара от страна на националния орган за преструктуриране на съответния субект или на инструменти, активи, права и задължения в съответствие с член 39, параграфи 1 и 2 от Директива [2014/59];

д) дали спазването на изискванията за предлагане на пазара от страна на националния орган за преструктуриране би могло да попречи на постигането на целите на преструктурирането съгласно параграф 3 от настоящия член.

3. Съветът за преструктуриране прилага инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спазва изискванията за предлагане на пазара, предвидени в параграф 2, буква д), когато прецени, че спазването им може да попречи на постигането на една или повече от целите на преструктурирането, и по-специално когато са изпълнени следните условия:

а) счита, че съществува съществена заплаха за финансовата стабилност, породена или изострена от неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на институцията в режим на преструктуриране; и

б) счита, че спазването на тези изисквания може да намали ефективността на инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на отстраняването на тази заплаха или постигането на целта на преструктуриране, посочена в член 14, параграф 2, буква б)“.

13 Член 29 от Регламента за ЕМП урежда изпълнението от националните органи за преструктуриране и от ЕСП на решенията по този регламент и предвижда в параграф 5, първо изречение, че ЕСП публикува на своя официален уебсайт копие от схемата за преструктуриране или съобщение, в което се обобщават последиците от действието по преструктуриране, и по-специално последиците за непрофесионалните клиенти.

14 Член 34 („Искания за информация“) от посочения регламент предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. За целите на изпълнението на своите задачи съгласно настоящия регламент Съветът за преструктуриране може, пряко или чрез националните органи за преструктуриране, след като ги информира и като използва пълноценно цялата информация, която е на разположение на ЕЦБ или на националните компетентни органи, да изиска от изброените по-долу юридически или физически лица да предоставят цялата информация, която е необходима за изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи:

а) субектите по член 2;

б) служители на субектите по член 2;

в) трети лица, на които субектите по член 2 са възложили функции или дейности.

2. Субектите и лицата по параграф 1 предоставят поисканата съгласно посочения параграф информация. Изискванията за професионална тайна не освобождават тези субекти и лица от задължението да предоставят информация. Предоставянето на поисканата информация не се смята за нарушаване на изискванията за професионална тайна“.

15 Съгласно член 76, параграф 1, буква д) от Регламента за ЕМП, в рамките на схемата за преструктуриране, ЕСП може да използва Фонда до степента, необходима за гарантиране на ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране, за да обезщети акционерите или кредиторите, ако съобразно оценката на стойността по член 20, параграф 5 от този регламент те са понесли по-големи загуби, отколкото биха понесли съобразно оценката на стойността по член 20, параграф 16 от него при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност.

16 Член 88 („Професионална тайна и обмен на информация“) от същия регламент предвижда в параграф 1:

„По отношение на членовете на Съвета за преструктуриране, заместник-председателят, членовете на Съвета за преструктуриране, посочени в член 43, параграф 1, буква б), членовете на персонала на Съвета за преструктуриране, служителите на обменни начала или командированите служители от участващите държави членки, изпълняващи задължения по преструктуриране, се прилагат изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби от законодателството на Съюза дори след прекратяване изпълнението на техните задължения. По-специално за тях се прилага забрана да разкриват поверителна информация, получена в хода на техните професионални дейности или от компетентен орган, или от орган за преструктуриране във връзка с функциите им съгласно настоящия регламент, на което и да е лице или орган — освен ако тази информация се разкрива при упражняването на функциите им по настоящия регламент или е в съкратена или обобщена форма, така че субектите по член 2 да не могат да бъдат идентифицирани, или когато тази информация се разкрива с изричното и предварително съгласие на органа или субекта, който я е предоставил.

Информацията, за която се прилагат изискванията за професионална тайна, не може да се разкрива на друг частен или публичен субект, освен ако разкриването ѝ е необходимо за целите на съдебно производство.

Тези изисквания се прилагат и към потенциални купувачи, с които е установена връзка с цел подготовка на преструктурирането на субект съгласно член 13, параграф 3“.

17 Съгласно член 90 („Достъп до документи“) от Регламента за ЕМП:

„1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета [от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76)] се прилага по отношение на документите, съхранявани от Съвета за преструктуриране.

[…]

4. Лицата, по отношение на които се прилага дадено решение на Съвета за преструктуриране, имат право на достъп до съответната преписка на Съвета за преструктуриране, като се зачита законният интерес на други лица за опазване на техните търговски тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация или вътрешни подготвителни документи на Съвета за преструктуриране“.

II. Обстоятелствата по спора

18 Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) е кредитна институция, над която ЕЦБ е осъществявала пряк пруденциален надзор.

19 Aeris Invest е юридическо лице по люксембургското право, акционер в Banco Popular.

A. Финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г.

20 Фактите относно развитието на финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г., които са изложени в точки 26—46 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени, както следва.

21 През 2016 г. Banco Popular увеличава капитала си с 2,5 милиарда евро.

22 На 5 декември 2016 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема план за преструктуриране на групата Banco Popular (наричан по-нататък „планът за преструктуриране от 2016 г.“). Инструментът за преструктуриране, предпочетен в плана за преструктуриране от 2016 г., е този за споделяне на загуби, предвиден в член 27 от Регламента за ЕМП.

23 На 3 февруари 2017 г. Banco Popular публикува годишния си отчет за 2016 г., в който обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначаването на нов главен изпълнителен директор.

24 На 10 февруари 2017 г. DBRS Ratings Ltd (DBRS), понастоящем DBRS Morningstar, понижава рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза предвид отслабената ѝ капиталова позиция след споменатата в точка 23 от настоящото решение нетна загуба, надхвърляща предвидената в годишния ѝ отчет, и предвид усилията на Banco Popular да намали все още сериозния брой необслужвани активи.

25 На 3 април 2017 г. Banco Popular обявява резултата от вътрешни одити, като посочва, че може да се наложат корекции в годишния отчет за 2016 г. Тези корекции са внесени във финансовия отчет на Banco Popular за първото тримесечие на 2017 г.

26 След това съобщение, на 6 април DBRS Morningstar понижава рейтинга на Banco Popular, като запазва отрицателната прогноза. Съответно на 7 и 21 април 2017 г. Standard & Poor's и Moody's Investors service (наричана по-нататък „Moody's“) също понижават рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза.

27 На 10 април 2017 г., по време на общото събрание на акционерите на Banco Popular председателят на управителния съвет обявява, че предвид капиталовата позиция на групата и равнището на необслужваните активи банката планира увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност. Главният изпълнителен директор на Banco Popular е сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност.

28 През април 2017 г. Banco Popular започва процедура за частна продажба с цел да се прехвърли на силен конкурент и така да се възстанови финансовото ѝ състояние. Крайният срок, в който евентуалните купувачи, проявяващи интерес към придобиването на Banco Popular, трябва да подадат оферти, е определен за 10 юни 2017 г.

29 На 5 май 2017 г. Banco Popular представя финансовия си отчет за първото тримесечие на 2017 г., като обявява загуби в размер на 137 милиона евро.

30 На 12 май 2017 г. изискването за ликвидно покритие (Liquidity Coverage Requirement) на Banco Popular пада под минималния праг от 80 %, установен в член 460, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от

26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).

31 С писмо от 16 май 2017 г. Banco Santander, SA уведомява Banco Popular, че не може да подаде твърда оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

32 На 16 май 2017 г., в уведомление за настъпило важно обстоятелство до Comisión nacional del mercado de valores (Национална комисия за пазара на ценни книжа, Испания) Banco Popular посочва, че потенциални купувачи са проявили интерес да участват в процедурата за частна продажба, но че не е получена твърда оферта.

33 На 19 май 2017 г. агенция Fitch Ratings Ltd понижава дългосрочния рейтинг на Banco Popular.

34 На 23 май 2017 г. председателката на ЕСП, г-жа Elke König, дава интервю за телевизионния канал „Блумберг“, в което е запитана по-специално за състоянието на Banco Popular.

35 През целия май 2017 г. в печата излизат множество статии, в които се съобщава за затрудненията на Banco Popular.

36 През първите дни на юни 2017 г. Banco Popular е изправена пред масови тегления на ликвидни средства.

37 Сутринта на 5 юни 2017 г. Banco Popular подава първо искане за извънредно ликвидно улеснение до Banco de España (Централна банка на Испания), а следобеда — второ искане, в което търсената сума е увеличена поради сериозни движения на ликвидни средства. По искане на Централната банка на Испания и след извършена от ЕЦБ още същия ден преценка на искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение управителният съвет на ЕЦБ не представя възражения Banco Popular да получи такова улеснение за периода до 8 юни 2017 г. Banco Popular получава част от това извънредно ликвидно улеснение, след което Централната банка на Испания посочва, че не е в състояние да предостави на Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение.

Б. Развитието на процедурата за преструктуриране

38 В точки 47—67 от обжалваното съдебно решение Общият съд излага фактите относно развитието на процедурата за преструктуриране, които могат да бъдат обобщени както следва.

39 На 23 май 2017 г. ЕСП възлага на одитната компания Deloitte (наричана по-нататък „Deloitte“), в качеството на независим експерт, да изготви оценка на Banco Popular съгласно член 20 от Регламента за ЕМП.

40 На 24 май 2017 г., на основание член 34 от Регламента за ЕМП, ЕСП иска от Banco Popular информацията, необходима за извършването на оценката. На 2 юни 2017 г. той също така иска от Banco Popular да предостави информация относно процедурата за частна продажба, както и да осигури достъп до защитената виртуална зала за данни, която е създала в рамките на тази процедура.

41 На 3 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/06 относно предлагането на Banco Popular на пазара, което е адресирано до Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) (Фонд за организирано преструктуриране на банките, Испания). ЕСП одобрява незабавното започване на процедурата за продажба на Banco Popular от FROB и дава указания на последния относно изискванията за предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59. ЕСП посочва по-специално, че FROB трябва да се свърже с петимата потенциални купувачи, поканени да подадат оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

42 Двама от петимата потенциални купувачи решават да не участват в процедурата за продажба, а един е отхвърлен от ЕЦБ по пруденциални съображения.

43 На 4 юни 2017 г. двамата потенциални купувачи, решили да участват в процедурата за продажба, Banco Santander и Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA, подписват споразумение за неоповестяване на информация, а на 5 юни 2017 г. получават достъп до виртуалната зала за данни.

44 На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първа оценка (наричана по-нататък „оценка 1“) съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламента за ЕМП, която е предназначена да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за започване на процедура за преструктуриране, дефинирани в член 18, параграф 1, първа алинея от този регламент.

45 На 6 юни 2017 г. ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, след консултация с ЕСП съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от споменатия регламент.

46 Видно от точка 61 от обжалваното съдебно решение, като отчита развитието във финансовото състояние на Banco Popular през 2016 г. и 2017 г., обобщено в точки 21—37 от настоящото решение, и по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която банката губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, вследствие от тази оценка ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще съгласно член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4,, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП.

47 Същия ден Banco Popular уведомява ЕЦБ, че управителният ѝ съвет е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна.

48 Фактите относно процедурата за продажба, както се установяват от точки 63—67 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат представени по следния начин.

49 С писмо от 6 юни 2017 г. FROB съобщава информацията относно процедурата за продажба и определя крайния срок за подаване на офертите, а именно полунощ на 6 юни 2017 г.

50 Същия ден Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, един от двамата потенциални купувачи на Banco Popular, уведомява FROB, че няма да подаде оферта.

51 Отново на 6 юни 2017 г. Deloitte изпраща на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“), изготвена съгласно член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се прецени как биха били третирани акционерите и кредиторите, ако за Banco Popular се проведе обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост и даващи възможност на ЕСП да определи търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност. По-специално, според тази оценка икономическата стойност на Banco Popular възлиза на 1,3 милиарда евро в най-добрия сценарий, на минус 8,2 милиарда евро в най-неблагоприятния сценарий и на минус 2 милиарда евро при най-добра прогноза.

52 На 7 юни 2017 г. Banco Santander подава твърда оферта.

53 С писмо от 7 юни 2017 г. FROB информира ЕСП, че Banco Santander е подала оферта в 3,12 ч. на 7 юни и че цената, която предлага Banco Santander за покупката на акциите на Banco Popular, е 1 евро. FROB заявява, че неговият управителен съвет е одобрил Banco Santander като оферент, спечелил състезателната процедура за продажба на Banco Popular, и е решил да предложи на ЕСП да обяви Banco Santander за купувач в решението си за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular.

B. Спорната схема за преструктуриране

54 На 7 юни 2017 г. ЕСП приема спорната схема за преструктуриране по отношение на Banco Popular, въз основа на Регламента за ЕМП.

55 В съображения 19, 21—25, съображение 26, буква c) и съображения 36 и 46 от тази схема ЕСП констатира, че:

– на 5 декември 2016 г. ЕСП приема план за преструктуриране, в който се определя стратегия за преструктуриране и се идентифицира инструмент за преструктуриране, приет за предпочитан (съображения 19, 21 и 22),

– от оценката на ЕЦБ относно съществуването на проблем или вероятността да възникне проблем става ясно, че ситуацията с ликвидността на Banco Popular се е влошила значително от октомври 2016 г. насам поради тегления на депозити във всички клиентски сегменти; че оттук следва, че тази банка не разполага с много възможности да възстанови ликвидността си до степен да се гарантира, че е в състояние да плаща задълженията си на техния падеж (съображение 23),

– множество обстоятелства са довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, а именно:

  – през февруари 2017 г. Banco Popular обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначава нов директор,

  – на 10 февруари 2017 г. DBRS Morningstar понижава рейтинга на Banco Popular,

– на 3 април 2017 г. Banco Popular публикува официално изявление ad hoc относно резултата от вътрешни одити с потенциално съществено въздействие върху финансовите ѝ отчети, и потвърждава смяната на главния изпълнителен директор по-малко от година след встъпването му в длъжност,

– на 7 април 2017 г. Standard & Poor's и на 21 април 2017 г. Moody's понижават рейтинга на Banco Popular,

– на 12 май 2017 г. Banco Popular нарушава изискването за 80 % ликвидно покритие и след това не успява да възстанови съответствието с нормативно установения праг,

– постоянните отрицателни медийни публикации относно финансовите резултати на Banco Popular и относно предполагаемия непосредствен риск от несъстоятелност или от неликвидност водят до ръст в теглениятa на депозити, и

– на 6 юни 2017 г. DBRS Morningstar и Moody's понижават рейтинга на Banco Popular.

– горепосочените обстоятелства са довели до значителни тегления на депозити (съображение 25),

– на 5 юни 2017 г. Banco Popular е получила първо извънредно ликвидно улеснение, след дадено съгласие от ЕЦБ, но Централната банка на Испания не била в състояние да ѝ предостави допълнително извънредно ликвидно улеснение (съображение 26, буква c),

– на 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular уведомява ЕЦБ, че е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна (съображение 36),

– предвиденият в плана за преструктуриране от 2016 г. инструмент за преструктуриране не е подходящ с оглед на обстоятелствата към момента на датата на преструктурирането (съображение 46).

56 В член 1 от спорната схема за преструктуриране ЕСП решава да постави Banco Popular, считано от датата на преструктурирането, в режим на преструктуриране, тъй като са изпълнени условията по член 18, параграф 1, първа алинея от Регламента за ЕМП.

57 В тази насока от членове 2—4 от спорната схема за преструктуриране е видно, че ЕСП приема най-напред, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, по-нататък, че не съществуват други мерки, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията ѝ, и накрая, че е необходимо действие по преструктуриране под формата на инструмент за продажба на стопанската дейност на Banco Popular, за да се осигури непрекъснатост на критичните функции на банката и да се избегнат значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност по-специално в Испания.

58 Съответно в член 5, параграф 1 от спорната схема за преструктуриране ЕСП приема, че:

„Приложеният спрямо Banco Popular инструмент за преструктуриране се състои в продажба на стопанска дейност съгласно член 24 от Регламент[а за ЕМП] чрез прехвърляне на акции на купувач. Обезценяването и преобразуването на капиталови инструменти ще се извършат непосредствено преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

59 В член 6 от спорната схема за преструктуриране се уточняват условията за това обезценяване, както и за продажбата на стопанска дейност. Така в член 6.1 от тази схема ЕСП решава:

– най-напред, да се обезцени номиналният размер на дружествения капитал на Banco Popular със сума от 2 098 429 046 евро, което ще доведе до обезсилване на 100 % от акциите на Banco Popular,

– след това, да се преобразува целият основен размер на инструментите на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението относно спорната схема за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции I“,

– по-нататък, да се обезцени в нулева номиналната стойност на „новите акции I“, което ще доведе до обезсилването на 100 % от тези „нови акции I“,

– накрая, да се преобразува целият основен размер на инструментите на собствения капитал от втори ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции II“.

60 Член 6, параграф 3 от спорната схема за преструктуриране предвижда, че тези мерки за обезценяване и преобразуване се основават на оценка 2, която се потвърждава от резултатите от прозрачна и открита процедура за продажба, проведена от FROB.

61 В член 6, параграф 5 от спорната схема за преструктуриране ЕСП посочва, че упражнява правомощията си по член 24, параграф 1, буква а) от Регламента за ЕМП, отнасящ се до инструмента за продажба на стопанска дейност, и че разпорежда „новите акции II“ да бъдат прехвърлени на Banco Santander, свободни и необременени от права или привилегии на трето лице срещу плащането на покупна цена от 1 евро. Уточнява се, че купувачът вече се е съгласил с прехвърлянето.

62 ЕСП посочва също, че прехвърлянето на „новите акции II“ трябва да се осъществи на основание на обвързващата оферта на купувача от 7 юни 2017 г. и да се приведе в изпълнение от FROB.

63 Спорната схема за преструктуриране е представена на Комисията за одобрение на 7 юни 2017 г.

64 Същия ден тази институция приема Решение 2017/1246, с което одобрява спорната схема за преструктуриране, и уведомява ЕСП за това. Видно от съображение 4 от споменатото решение:

„Комисията е съгласна със схемата за преструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 18, параграф 5 от Регламент[а за ЕМП].“

65 Също на 7 юни 2017 г. ЕСП уведомява FROB за спорната схема за преструктуриране, като същевременно публикува на уебсайта си съобщение за приемането на тази схема с приложен към него документ, обобщаващ последиците от преструктурирането.

66 Пак на този ден FROB предприема необходимите действия за изпълнение на спорната схема за преструктуриране в съответствие с член 29 от Регламента за ЕМП.

Г. Фактите, настъпили след приемането на спорната схема за преструктуриране

67 На 14 юни 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП оценката относно разликата в третирането по член 20, параграфи 16—18 от Регламента за ЕМП, която е изготвена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на Banco Popular бе образувано обичайно производство по несъстоятелност. На 31 юли 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП допълнение към тази оценка, с което са поправени някои формални грешки.

68 На 11 юли 2017 г. ЕСП публикува на уебсайта си неповерителен вариант на спорната схема за преструктуриране. В този вариант ЕСП по-специално заличава някои данни, които фигурират в съображения 23—26 от нея и се отнасят до ликвидните затруднения на Banco Popular, както и съответните части от член 6, параграфи 3 и 4 от спорната схема за преструктуриране, предмет на които е упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване.

69 През юли 2017 г. ЕЦБ публикува на уебсайта си неповерителен вариант на оценката си дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна.

70 На 2 февруари 2018 г. и на 31 октомври 2018 г. ЕСП публикува на уебсайта си неповерителни варианти на спорната схема за преструктуриране, в които вече се виждат някои заличени по-рано данни, визирани в точка 68 от настоящото решение, с изключение на определени числови данни. Във връзка с това той публикува неповерителни варианти и на оценки 1 и 2.

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

71 На 18 септември 2017 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246.

А. Производството пред Общия съд

72 С молба, подадена в секретариата на 15 ноември 2017 г., ЕСП иска от Общия съд да разпореди, на основание член 92, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, действия по събиране на доказателства във връзка с представянето на някои посочени в приложението към тази молба документи. С акт от 30 ноември 2017 г. Общият съд решава да не уважи това искане за извършване на действия по събиране на доказателства на този етап от производството.

73 С молби, подадени в секретариата на Общия съд, съответно на 6 и 30 ноември 2017 г. и на 5 и 13 декември 2017 г., Banco Santander, Съветът, Кралство Испания и Европейският парламент искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията и на ЕСП. С актове, съответно от 6 август 2018 г. и от 12 април 2019 г., Общият съд уважава тези искания за встъпване.

74 На 16 февруари 2018 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави последния неповерителен вариант на спорната схема за преструктуриране и неповерителен вариант на оценка 2, които са публикувани на уебсайта му. ЕСП предоставя документите в определения срок.

75 С писмо, подадено в секретариата на Общия съд на 21 януари 2020 г., жалбоподателят представя ново основание съгласно член 84 от Процедурния правилник. Комисията, ЕСП, Кралство Испания, Парламентът, Съветът и Banco Santander представят становища в определените срокове.

76 С писмо, подадено в секретариата на Общия съд на 2 октомври 2020 г., жалбоподателят прави доказателствено искане съгласно член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Комисията, ЕСП, Кралство Испания, Парламентът, Съветът и Banco Santander представят становища в определения срок.

77 На 16 март 2021 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва Комисията и ЕСП да представят някои документи. С писма от 30 март и от 20 април 2021 г. ЕСП отговаря, че всички или някои части на исканите документи са поверителни и че могат да бъдат предоставени, ако Общият съд разпореди действие по събиране на доказателства в този смисъл.

78 С определение от 12 май 2021 г. Общият съд разпорежда на ЕСП, на основание, от една страна, член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и от друга, член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник, да представи пълния текст на спорната схема за преструктуриране, на оценка 2, на оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. за това дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, както и пълния текст и неповерителен вариант на писмото на Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г. с приложението съм него и на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г.

79 С определение от 9 юни 2021 г. Общият съд изважда от преписката поверителните варианти на документите, представени от ЕСП в изпълнение на определението от 12 май 2021 г., и изпраща на жалбоподателя, Кралство Испания, Парламента, Съвета и Banco Santander писмото от 6 юни 2017 г. на Banco Popular до ЕЦБ без приложението към него.

Б. Обжалваното съдебно решение

80 В подкрепа на исканията си жалбоподателят излага десет основания в жалбата.

81 Първото основание е нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита, закрепени в членове 15 и 296 ДФЕС и в членове 42 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Второто основание е нарушение на принципа nemo auditur propriam turpitudinem allegans и на член 88 от Регламента за ЕМП. Третото основание е незаконосъобразност на Регламента за ЕМП, доколкото членове 21 и 24 от този регламент нарушавали принципите относно делегирането на правомощия. Четвъртото основание е възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 15 и 22 от този регламент нарушавали правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и принципа на пропорционалност, предвиден в член 5, параграф 4 ДЕС. Петото основание е

възражение за незаконосъобразност на Регламента за ЕМП, доколкото членове 18 и 20 от него нарушавали правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата. Шестото основание е нарушение на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и на член 5, параграф 4 ДЕС. Седмото основание е нарушение на правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата. Осмото основание е нарушение на член 18 от Регламента за ЕМП, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС. Деветото основание е нарушение на членове 14 и 20 от този регламент, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС. Десетото основание е нарушение на член 14 от посочения регламент, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС.

82 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля изцяло жалбата.

83 В това решение той отхвърля и исканията на жалбоподателя за предприемане на процесуално-организационни действия и на събиране на доказателства.

IV. Искания на страните в производството по обжалване пред Съда

84 Жалбоподателят моли Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да уважи исканията му, направени пред Общия съд, за отмяна на спорната схема за преструктуриране и на Решение 2017/1246, както и членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП да бъдат обявени за неприложими в съответствие с член 277 ДФЕС, и

– да осъди Комисията и ЕСП да заплатят съдебните разноски в производствата пред двете инстанции.

85 Комисията, ЕСП, Парламентът, Съветът, Кралство Испания и Banco Santander молят съответно Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

86 В случай че Съдът уважи жалбата и реши в съответствие с член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз сам да се произнесе по жалбата за отмяна, Banco Santander го моли съгласно член 264, втора алинея ДФЕС да ограничи последиците на решението си, като запази последиците от продажбата на Banco Popular на Banco Santander. Съветът моли Съда в същата хипотеза да приеме за установено, че нищо не поставя под въпрос законосъобразността на членове 15, 18, 20, 21, 22 и 24 от Регламента за ЕМП.

V. По жалбата пред Съда

87 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага осем основания, с които съответно твърди нарушение:

– на член 18 от Регламента за ЕМП, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС (първо основание),

– на членове 14 и 20 от Регламента за ЕМП, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС (второ основание),

– на задължението за полагане на дължимата грижа, на членове 17 и 47 от Хартата и на член 14 от Регламента за ЕМП (трето основание),

– на правото на защита по член 47 от Хартата и член 296 ДФЕС (четвърто основание),

– на член 296 ДФЕС и на правото на защита по член 47 от Хартата във връзка с поверителността на спорната схема за преструктуриране и на оценка 2 (пето основание),

– на член 47 от Хартата и на член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), тъй като Общият съд отхвърлил искането на жалбоподателя за представяне на документи (шесто основание),

– на членове 17 и 52 от Хартата, тъй като Общият съд отхвърлил основанието, с което се твърди незаконосъобразност на членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП (седмо основание), както и

– на членове 17 и 52 от Хартата и член 5, параграф 4 ДЕС (осмо основание).

A. Предварителни съображения

88 Най-напред следва да се отбележи, че с жалбата си до Общия съд жалбоподателят иска отмяна както на спорната схема за преструктуриране, така и на Решение 2017/1246.

89 Действително, в решение от 18 юни 2024 г., Комисия/ЕСП (C-551/22 P, EU:C:2024:520, т. 102 и 103), Съдът вече е постановил, че спорната схема за преструктуриране не представлява обжалваем акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, поради което тази жалба е недопустима в частта си, която се отнася до тази схема; Решение 2017/1246, с което Комисията одобрява тази схема, от своя страна има характеристиките на акт, който може да бъде предмет на жалба за отмяна, подадена на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС.

90 При все това, Съдът е уточнил, че в производството по жалба за отмяна на акт на Комисията като Решение 2017/1246 засегнатите физически или юридически лица могат да се позоват на незаконосъобразността на схемата за преструктуриране, която тази институция е одобрила, придавайки ѝ съответно задължителни правни последици, а това може да гарантира на тези лица достатъчна съдебна защита. Освен това с одобрението си Комисията възприема елементите и мотивите, съдържащи се в тази схема, поради което трябва евентуално да отговаря за тях пред съда на Съюза (решение от 18 юни 2024 г., Комисия/ЕСП, C-551/22 P, EU:C:2024:520, т. 96 и цитираната съдебна практика).

91 Ето защо основанията, с които се оспорва законосъобразността на спорната схема за преструктуриране, следва да се разгледат именно в тези рамки.

Б. По първото, четвъртото, петото и шестото основание, с които се твърди нарушение на член 296 ДФЕС, на член 18 от Регламента за ЕМП, на задължението за полагане на дължимата грижа, възложено на ЕСП, на член 47 от Хартата, на член 6 ЕКПЧ и на принципа на състезателност

92 С първото, четвъртото, петото и шестото основание, които следва да се разгледат на първо място, жалбоподателят по същество твърди, че достъпът до пълния текст по-специално на спорната схема за преструктуриране и на оценки 1 и 2 е необходим с оглед на упражняването на правото му на ефективни правни средства за защита (пето основание), че мотивите на спорната схема за преструктуриране са недостатъчни и противоречиви поради данните, заличени в нея и в оценки 1 и 2 (първо и четвърто основание), и че следователно Общият съд бил длъжен да разпореди с процесуално-организационно действие да се представят пълният текст на тези документи, както и допълнителни документи (шесто основание).

1. По петото основание

93 С петото си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, що се отнася до прилагането на член 296 ДФЕС и на член 47 от Хартата, защото постановил в точки 354—402 от обжалваното съдебно решение, че поверителната информация, съдържаща се в спорната схема за преструктуриране и оценка 2, не е била необходима за упражняването на правото му на ефективни правни средства за защита. Това основание се състои от четири части.

а) Доводи на страните

94 С първата част от петото основание жалбоподателят изтъква, че обратно на постановеното от Общия съд в точки 356—359 от обжалваното съдебно решение, той имал право съгласно член 296 ДФЕС и член 47 от Хартата да му бъде предоставен пълният текст на спорната схема за преструктуриране, въпреки че той не е неин адресат.

95 В тази насока според него с оглед на член 88, параграф 1 от Регламента за ЕМП той е трябвало да получи пълния текст на спорната схема за преструктуриране, за да подаде жалба. Той припомня също, че право на запознаване с мотивите на даден акт имат не само адресатите на разглежданото решение, но и третите лица, засегнати от това решение. При това положение въпреки че при липсата на публикуване или на връчване на дадено решение тези лица следвало да поискат пълния му текст, срокът за обжалване можел да започне да тече едва от момента, в който те конкретно са се запознали със съдържанието и мотивите на разглеждания акт, за да могат ефективно да упражнят правото си на обжалване. Всъщност през 2017 г. жалбоподателят поискал именно да получи достъп до пълния текст на спорната схема за преструктуриране.

96 С втората част от петото основание той поддържа, че Общият съд е нарушил член 296 ДФЕС и член 47 от Хартата, тъй като в точки 381 и 388 от обжалваното съдебно решение постановил, че публикуването на редактиран вариант на спорната схема за преструктуриране отговаря на член 88 от Регламента за ЕМП.

97 Всъщност първоначално публикуваният вариант на спорната схема за преструктуриране попречил на жалбоподателя по-специално да узнае целите на преструктурирането и да има достъп до оценка 1. Дори настоящият вариант на спорната схема за преструктуриране не позволявал нито да се узнаят всички тези цели, нито да се разбере мащабът на ликвидните затруднения на Banco Popular, нито причините, поради които не може да се извърши извънредно ликвидно улеснение, нито причините да се избере стойност под 8,2 милиарда евро за целите на обезценяването.

98 Според жалбоподателя основателността на тази критика се потвърждава от факта, че на 16 февруари 2018 г. Общият съд е разпоредил на ЕСП да представи по-пълен вариант на тези документи и от факта, че според него обжалваното съдебно решение се основава главно на информация, до която е предоставен достъп през 2018 г. В допълнение, обратно на постановеното от Общия съд в точки 389—393 от обжалваното съдебно решение, решенията на Апелативната комисия на ЕСП от 28 ноември 2017 г. и от 19 юни 2018 г., с които впоследствие бил даден достъп до споменатите документи, изобщо не се основавали на периода, изтекъл от момента на приемане на спорната схема за преструктуриране.

99 С третата част от петото си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил член 296 ДФЕС и член 47 от Хартата, тъй като, от една страна, в точки 394 и 395 от обжалваното съдебно решение постановил, че правото на защита не е нарушено, защото жалбоподателят е можел да подаде жалба и да представи становище по новите варианти на спорната схема за преструктуриране. Според жалбоподателя обаче сама по себе си възможността за подаване на жалба не означава, че правото на защита е можело да бъде упражнено ефективно. Той счита, че за целта лицата, засегнати от дадено решение, трябва да имат право да поискат пълния му текст, за да подадат жалба за отмяна. Всъщност когато нямало достъп до цялата информация, било невъзможно да се формулират и развият в пълна степен удачни основания за обжалване. В допълнение, било много трудно да се формулират нови основания след подаването на жалбата пред Общия съд, което потвърждавало факта, че в настоящия случай двете нови основания, изложени в репликата му в първоинстанционното производство, не били взети предвид или твърденията за наличието им били обявени за недопустими от Общия съд в точки 701—704 и 710—713 от обжалваното съдебно решение.

100 От друга страна, в точки 396 и 397 от това решение Общият съд неправилно постановил, че липсата на мотиви може да бъде отстранена *a posteriori*, защото поверителните сведения фигурирали още от самото начало в спорната схема за преструктуриране, в оценка 1 и в оценка 2, въпреки че не били съобщени на жалбоподателя.

101 С четвъртата част от петото основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд е нарушил член 296 ДФЕС и член 47 от Хартата, защото с посоченото в точка 723 от обжалваното съдебно решение определение от 9 юни 2021 г. е приел, че пълният текст на спорната схема за преструктуриране, на оценка 2 и на оценката дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, е ирелевантен за произнасянето по жалбата. В тази насока жалбоподателят поддържа, че целта на искането за достъп до тези документи е да може да изтъкне нови доводи и дори нови основания.

102 По-нататък, пълният текст на въпросните документи бил добре известен не само на ЕСП и на Комисията, но и на Общия съд, и поради това със сигурност имал отражение върху начина, по който те възприемат изложените доводи. Така в точка 278 от обжалваното съдебно решение Общият съд се обосновал с приложението към писмото на Banco Popular

до ЕЦБ от 6 юни 2017 г., въпреки че този документ не бил предоставен на жалбоподателя. При това положение непредоставянето на споменатите документи било в разрез с принципа на състезателност.

103 Комисията и Banco Santander твърдят недопустимост на твърдението за наличието на петото основание, понеже жалбоподателят просто повторил или възпроизвел буквално вече изложени от него основания и доводи пред Общия съд. ЕСП твърди, че твърдението за наличието на третата част от това основание е недопустимо, доколкото изложените в подкрепа на тази част доводи, а именно необходимостта да разполага с цялата информация, за да е в състояние да подаде жалба, били представени за първи път на етапа на обжалване пред Съда.

104 По същество според Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander твърдението за наличието на петото основание не е основателно.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта

105 По отношение най-напред на възражението за недопустимост, направено от Комисията и от Banco Santander, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда следва, че в жалбата до Съда трябва да се посочат точно оспорваните елементи на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, конкретно изложени в подкрепа на тази жалба, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще бъдат недопустими. Жалба, която не съдържа дори доводи, чиято конкретна цел е да се идентифицира грешката при прилагане на правото, която се твърди, че била допусната в обжалваното съдебно решение, а само повтаря или възпроизвежда буквално вече изложените пред Общия съд основания и доводи, включително тези, които се основават на изрично отхвърлени от тази юрисдикция факти, не отговаря на произтичащите от тези разпоредби изисквания за мотивиране. Всъщност такава жалба реално представлява просто искане за преразглеждане на подадената пред Общия съд искова молба или жалба, което е извън компетентността на Съда (вж. решение от 11 януари 2024 г., Испания/Комисия, C-363/22 P, EU:C:2024:20, т. 40 и цитираната съдебна практика).

106 При все това, когато жалбоподател оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, правните въпроси, разгледани в първата инстанция, могат отново да бъдат разисквани в рамките на обжалването пред Съда. Всъщност, ако жалбоподателят не би могъл да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило (решения от 12 септември 2006 г., Reynolds Tobacco и др./Комисия, C-131/03 P, EU:C:2006:541, т. 51, и от 9 юли 2020 г., Haswani/Съвет, C-241/19 P, EU:C:2020:545, т. 50).

107 В случая с петото основание за обжалване по същество се оспорва приетото от Общия съд по няколко от поставените му в първоинстанционното производство правни въпроси, що се отнася по-специално до задължението за мотивиране, което институциите имат по силата на член 296 ДФЕС, и до правото на ефективна съдебна защита, гарантирано с член 47 от

Хартата. Тъй като освен това съдържа точни насоки кои са критикуваните точки от обжалваното съдебно решение и на какви доводи почива, твърдението за наличието на това основание не може да се обяви за изцяло недопустимо.

108 По-нататък, при положение обаче че жалбоподателят — видно от текста на втората част от петото основание — критикува точки 389—393 от обжалваното съдебно решение със съображението, че в решенията си от 28 ноември 2017 г. и от 19 юни 2018 г., приети в отговор на исканията на жалбоподателя за достъп до документите, Апелативната комисия на ЕСП отчела периода, изтекъл от момента на приемане на спорната схема за преструктуриране, за да прецени дали определени данни са поверителни, той нито поддържа, нито по аргумент на по-силното основание, доказва, че Общият съд е изопачил доказателства, доколкото в точка 392 от обжалваното съдебно решение е постановил, че след като тези решения са приети съответно повече от шест месеца и една година след приемането на спорната схема за преструктуриране, така изтеклият период може да повлияе на преценката от тази апелативна комисия по въпроса дали са изпълнени условията, от които зависи поверителността на съответната информация.

109 Съгласно постоянната съдебна практика от член 256, параграф 1 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че обжалването пред Съда се ограничава само до правни въпроси и поради това само Общият съд е компетентен да установява и преценява релевантните факти и доказателства. Преценката на фактите и на доказателствата, освен в случай на тяхното изопачаване, не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (решение от 25 януари 2022 г., Комисия/European Food и др., C-638/19 P, EU:C:2022:50, т. 71 и цитираната съдебна практика).

110 Следователно твърдението за наличието на втората част от петото основание е недопустимо, доколкото е насочено срещу точки 389—393 от обжалваното съдебно решение.

111 Накрая, що се отнася до третата част от това основание, ЕСП неправилно счита, че твърдението за нейното наличие е недопустимо, понеже жалбоподателят изтъкнал за първи път в жалбата си до Съда довод, изведен от необходимостта да разполага с цялата информация, за да може да подаде жалба по съдебен ред. Всъщност от жалбата му, подадена в първоинстанционното производство, се вижда, че след като ЕСП е отказал да предостави тази информация, жалбоподателят е поискал от Общия съд да разпореди представянето, наред с останалото, на пълния текст на спорната схема за преструктуриране и на оценка 1, за да може да се провери дали в настоящия случай са изпълнени по-специално предпоставките, които членове 18 и 20 от Регламента за ЕМП предвиждат за предприемането на действие по преструктуриране.

2) По същество

112 С четирите части от петото си основание жалбоподателят по същество твърди, че съгласно член 296 ДФЕС и член 47 от Хартата е трябвало да му бъде признато право на достъп до пълния текст на спорната схема за преструктуриране и на подготвителните оценки, включително до поверителната информация, съдържаща се в тези документи. Без да поставя под въпрос достатъчността сама по себе си на мотивите за спорната схема за

преструктуриране, той критикува факта, че някои мотиви и данни, съдържащи се в оригиналния вариант на тази схема, първоначално са били заличени в публикувания в интернет вариант и са оповестени само частично след подаването на жалбата до Общия съд.

113 В това отношение следва най-напред да се припомни, че задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, тъй като той спада към законосъобразността по същество на спорния акт (решение от 18 януари 2024 г. Jenkinson/Съвет и др., C-46/22 P, EU:C:2024:50, т. 130 и цитираната съдебна практика).

114 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която е издала акта, така че да дадат възможност на заинтересованото лице да се запознае с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол, но тези мотиви следва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста на приемането му. В този смисъл не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя, и по-специално на интереса, който адресатите на акта могат да имат от получаване на разяснения (вж. в този смисъл решения от 8 май 2019 г., Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, т. 85 и 87, и от 29 септември 2022 г., ABLV Bank/ЕСП, C-202/21 P, EU:C:2022:734, т. 193 и цитираната съдебна практика).

115 Също така Съдът вече е постановил, че степента на конкретност на мотивите на едно решение трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия или сроковете, при които то трябва да бъде прието. Следователно при съставянето на акт институциите на Съюза не са длъжни да вземат отношение по очевидно второстепенни аспекти или да предвидят възникването на евентуални възражения (вж. в този смисъл решения от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 167 и цитираната съдебна практика, и от 6 ноември 2012 г., Éditions Odile Jacob/Комисия, C-551/10 P, EU:C:2012:681, т. 48).

116 Що се отнася до член 47 от Хартата, съгласно постоянната практика на Съда ефективността на съдебния контрол, гарантиран в тази разпоредба, изисква заинтересованото лице да може да се запознае с основанията за взетото спрямо него решение посредством прочита на самото решение или чрез съобщаване на тези основания по искане на това лице, без да се засяга правомощието на компетентния съд да изиска съобщаването им от съответния орган, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е целесъобразно да сезира компетентния съд, както и за да се предостави на този съд възможност пълноценно да упражни контрол за законосъобразността на разглежданото решение (решения от 4 юни 2013 г., ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, т. 53 и цитираната съдебна практика, и от 24 ноември 2020 г., Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 и C-226/19, EU:C:2020:951, т. 43).

117 Що се отнася в частност до съобщаването на основанията на лица, различни от адресата на акта, уместно е да се припомни, че Съдът вече е постановил, че институциите, органите, службите и агенциите на Съюза по принцип са длъжни в приложение на принципа на защита на търговската тайна, общ принцип на правото на Съюза, да не разкриват пред

конкурентите на частен оператор предоставената от него поверителна информация (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 109 и цитираната съдебна практика).

118 За да се осигури спазването на тези задължения, Съдът е приел в няколко области на правото на Съюза, че мотивите на акт, засягащ правен субект, които се основават на преценка на относителното положение на частни оператори, могат до известна степен да бъдат ограничени, за да се защити информацията за тези оператори, попадаща в обхвата на търговската тайна. Задължението за зачитане на търговската тайна обаче не може да изпразни от съдържание задължението за мотивиране. Ето защо, въпреки че този акт може, с оглед на задължението за спазване на търговската тайна, да бъде мотивиран в достатъчна степен и без да съдържа по-специално всички числови данни, на които почиват разсъжденията, мотивите все пак трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат тези разсъждения, както и използваната методология (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 108—111, от 21 декември 2016 г., Club Hotel Loutraki и др./Комисия, C-131/15 P, EU:C:2016:989, т. 48, и от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 110, 111 и 120).

119 В рамките на въведения с Регламента за ЕМП режим зачитането на изискванията за професионална тайна, предвидени в член 339 ДФЕС, е уточнено по-конкретно с член 88, параграф 1, втора алинея от този регламент, който забранява на ЕСП да разкрива информацията, обхваната от тези изисквания, на друг частен или публичен субект, освен ако разкриването ѝ е необходимо за целите на съдебно производство. В допълнение, член 90, параграф 4 от цитирания регламент предвижда, че лицата, по отношение на които се прилага дадено решение на ЕСП, имат право на достъп до съответната преписка на ЕСП, като се зачита законният интерес на други лица за опазване на техните търговски тайни, и изрично уточнява, че правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация или вътрешни подготвителни документи на ЕСП.

120 По отношение на първата, втората и третата част от това основание, които следва да се разгледат заедно, от предходните съображения става ясно, че в точка 357 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е постановил, че доколкото не е адресат на спорната схема за преструктуриране, адресирана до FROB, във всеки случай жалбоподателят не трябва да получи пълния вариант на тази схема.

121 Освен това в точка 381 от обжалваното съдебно решение Общият съд е констатирал, че в жалбата си в първоинстанционното производство жалбоподателят не е изложил конкретен довод, годен да докаже, че декларацията за поверителност на информацията, заличена в спорната схема за преструктуриране, е в разрез с принципа на прозрачност. При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото в точка 388 от това решение е приел, че съдебната практика, припомнена в точки 117 и 118 от настоящото решение, се прилага по аналогия към поверителната информация, притежавана от ЕСП, по смисъла на член 88, параграф 1, втора алинея от Регламента за ЕМП. Всъщност съгласно тази съдебна практика третите лица, засегнати от такава схема, не във всички случаи имат право да получат пълния вариант на въпросната схема.

122 Обратно на поддържаното от жалбоподателя в първата част от петото основание, обстоятелството, че забраната за разкриване на информацията, обхванатa от изискванията за професионална тайна, се прилага съгласно член 88, параграф 1, втора алинея от Регламента за ЕМП, „освен ако разкриването ѝ е необходимо за целите на съдебно производство“, не е пречка за това тълкуване.

123 Всъщност тази уговорка, която създава баланс между изискванията, произтичащи, от една страна, от член 339 ДФЕС, и от друга, от член 296 ДФЕС и член 47 от Хартата, трябва да се тълкува през призмата на съдебната практика, припомнена в точки 117 и 118 от настоящото решение. Ето следва да се приеме, че член 88, параграф 1, втора алинея от Регламента за ЕМП изисква от ЕСП мотивите на спорната схема за преструктуриране по ясен и недвусмислен начин да излагат разсъжденията на този орган, както и използваната методология, но това задължение не му налага разкриването на сведения, обхванати от търговската тайна, и по-специално на всички числови данни, което се потвърждава от съображение 116 от този регламент.

124 Всъщност от това съображение следва, че „информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответните предприятия“, така че „[п]оради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на поверителността на такава информация“.

125 Също така поверителността, изисквана от член 88, параграф 1, втора алинея от Регламента за ЕМП в светлината на съображение 116 от него, цели не само да защити конкретните интереси на пряко засегнатите предприятия, но и да гарантира, че ЕСП може ефективно да изпълнява задачите, възложени му с въпросния регламент. За целта член 34, параграфи 1 и 2 от Регламента за ЕМП възлага на ЕСП по-специално правомощието да изиска от кредитните институции цялата информация, необходима за изпълнението на възложените му задачи, без изискванията, свързани със зачитането на професионалната тайна, да освобождават тези институции от задължението да предоставят тази информация. Ако липсва доверие, че представената поверителна информация по принцип ще остане поверителна, може да се застраши безпрепятственото предоставяне на информация, необходима за изпълнението на посочените задачи (вж. по аналогия, що се отнася до Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 31—33).

126 В рамките на втората част от петото основание жалбоподателят поддържа, че в точки 381 и 388 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановил, че публикуването на вариант със заличени пасажи на спорната схема за преструктуриране отговаря на изискванията, които следват от член 88, параграф 1, втора алинея от този регламент. Изложеният довод обаче следва от явно неправилен прочит на цитираните точки, предмет на които е поверителността на тази схема, без да се обсъжда дали видните мотиви на неповерителния вариант на тази схема са достатъчни. Доводът на жалбоподателя е в разрез и със съображението в точка 400 от това решение, с което Общият съд по същество отбелязва, че е разгледал доводите, с които се твърди недостатъчност на мотивите, видни в неповерителния вариант на спорната схема за преструктуриране, не в точки 354—399 от обжалваното съдебно решение, а в друга част от него, а именно в точки 330—353 от това решение.

127 Във връзка с това, що се отнася до точки 394 и 395 от обжалваното съдебно решение, в тях Общият съд действително отбелязва, че последователното публикуване на неповерителния вариант на схемата и на варианти с по-малко заличени пасажи на тази схема и на оценки 1 и 2 са позволили на жалбоподателя да подаде жалба и да представи доводи въз основа на тези варианти, но там Общият съд е искал да отговори на довода на жалбоподателя, с който той твърди невъзможност да защити правата си поради липсата на достъп до пълния вариант на тези документи. От друга страна, в тези точки Общият съд изобщо не е постановил, че сам по себе си фактът, че жалбоподателят е подал жалба, е достатъчен, за да се докаже, че правото му на ефективна съдебна защита е спазено.

128 При положение че, както бе отбелязано в точка 126 от настоящото решение, предмет на анализа на Общия съд в точки 354—399 от обжалваното съдебно решение не е твърдяната недостатъчност на оповестените мотиви за спорната схема за преструктуриране, резюмираният в точки 97 и 98 от настоящото решение довод на жалбоподателя, с който се твърди такава недостатъчност, е неотносим.

129 Накрая, критиката срещу точки 396 и 397 от обжалваното съдебно решение е следствие и от явно неправилен прочит на тези точки. Всъщност Общият съд установява, че ЕСП изобщо не е допълнил мотивите към спорната схема за преструктуриране и към оценки 1 и 2 с информация, изначално несъдържаща се в тези документи, без да признава възможността нередовността на даден акт, която се дължи на непълни мотиви, да бъде отстранена впоследствие. Напротив, видно от неоспорените от жалбоподателя констатации на Общия съд, ЕСП последователно публикува на уебсайта си информация, която още първоначално фигурира в споменатите документи и която същевременно е счетена за поверителна.

130 Следователно твърденията за наличието на първата, втората и третата част от петото основание, са допустими, но не и основателни.

131 С четвъртата част от това основание жалбоподателят поддържа, че с искането си до Общия съд да разпореди представянето на пълния текст на спорната схема за преструктуриране, на оценка 2 и на оценката на ЕЦБ за дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, е искал да изложи нови доводи, или дори нови основания. При това положение той смята, че като постановил в определението от 9 юни 2021 г., упоменато в точка 723 от обжалваното съдебно решение, че пълният текст на тези документи не е релевантен за произнасянето по жалбата в първоинстанционното производство, Общият съд нарушил член 296 ДФЕС и член 47 от Хартата.

132 В тази насока е уместно да се отбележи, че доколкото защитата на поверителната информация може — съгласно член 88, параграф 1, втора алинея от Регламента за ЕМП, тълкувана през призмата на съдебната практика, припомнена в точки 117 и 118 от настоящото решение — да обоснове заличаването на някои числови данни в мотивите към спорната схема за преструктуриране, тази защита обосновава и невъзможността за жалбоподателя да оспорва тези данни. Всъщност обстоятелството, че в такъв случай някои числови данни не могат да бъдат самостоятелно оспорени, е пряка последица от необходимото съвместяване между изискванията, които произтичат, от една страна, от член 339 ДФЕС, и от друга, от член 296 ДФЕС и от член 47 от Хартата, което съгласно тази съдебна практика дава основание да не се разкрива информация, обхванатата от търговската тайна.

133 Трябва да се уточни, че все пак не е напълно невъзможно тези числови данни да бъдат оспорени по съдебен ред, доколкото в съответствие със същата съдебна практика мотивите на акта, който уврежда правния субект и съдържа тези числови данни, трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат разсъжденията и използваната методология. Пропускът в тази насока дава на съответния правен субект право на оспорване пред съда на Съюза.

134 При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил в определението от 9 юни 2021 г., визирано в точка 723 от обжалваното съдебно решение, че пълният текст на тези документи не е релевантен за произнасянето по жалбата в първоинстанционното производство.

135 Освен това жалбоподателят поддържа, че неразкритата информация повлияла върху решението на Общия съд; достатъчно е обаче да се отбележи, че той не представя никакви данни в подкрепа на доводите си, и доколкото визира точка 278 от обжалваното съдебно решение, изхожда от явно неправилен прочит на това решение. Всъщност от самия текст на тази точка се вижда, че Общият съд съвсем не се е обосновал с приложението към писмото на Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г., а просто е възпроизвел информацията относно това приложение, съдържаща се в същото писмо. Всъщност жалбоподателят не отрича факта, че това писмо му е било съобщено.

136 Следователно твърдението за наличието на петото основание трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти като неоснователно.

2. По първото основание

137 С първото си основание жалбоподателят твърди, че в точки 275—327 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е постановил, че ЕСП е изпълнил задължението си за полагане на дължимата грижа и член 296 ДФЕС, що се отнася до преценката на предпоставките за преструктуриране, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от Регламента за ЕМП. Това основание се подразделя на две части.

а) Доводи на страните

138 В рамките на първата част от първото основание жалбоподателят поддържа, че обратно на постановеното от Общия съд в точки 292—302 от обжалваното съдебно решение, ЕСП е нарушил член 18, параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от Регламента за ЕМП, задължението си за полагане на дължимата грижа и задължението за мотивиране съгласно член 296 ДФЕС, тъй като не разгледал задълбочено и безпристрастно всички факти относно ликвидните затруднения на Banco Popular и не уточнил защо смята, че тези затруднения не са временни.

139 Според жалбоподателя неспазването на изискването за ликвидно покритие не е мотив за преструктуриране, а води до това, че ЕЦБ трябва да предостави на Banco Popular срок за поправяне на положението и може, според случая, да ѝ наложи санкции, което тя не направила. Жалбоподателят счита, че ЕСП е изходил от само един критерий, който се отнася до възможността или невъзможността на 7 юни 2017 г. да се направи извънредно ликвидно улеснение, а това според жалбоподателя доказва, че затрудненията са временни. Съгласно цитираните в точка 294 от обжалваното съдебно решение насоки на ЕБО от

6 август 2015 г. относно тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, съгласно член 32, параграф 6 от Директива 2014/59 (EBA/GL/2015/07), обаче ликвидните затруднения могат да доведат до проблем или до вероятност да възникне проблем само ако тези затруднения не са временни. Като се позовава на положението на друга банка, жалбоподателят поддържа, че ликвидните затруднения трябва да траят над пет месеца, за да не могат да се считат за временни.

140 С втората част от първото основание жалбоподателят посочва, че в обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагане на правото, що се отнася до прилагането на задължението на ЕСП за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС, защото в точка 303 от това решение Общият съд изтъкнал, че обстоятелствата и мотивите, накарали ЕЦБ да стигне до извода, че Banco Popular е проблемна, са ирелевантни. С оглед на широката свобода на преценка, която имал в рамките на член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) и параграф 4, буква в) от Регламента за ЕМП, ЕСП бил длъжен да проучи задълбочено и безпристрастно цялата относима информация и да мотивира решението си през призмата на тази информация. Следователно ЕСП не можел просто да се позове на оценката на ЕЦБ дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна.

141 По-специално Общият съд, обратно на постановеното от него в точка 315 от обжалваното съдебно решение, бил длъжен да провери защо не може да се направи извънредно ликвидно улеснение в полза на Banco Popular и дали за нея е възможно да получи допълнително извънредно ликвидно улеснение. За целта ЕСП трябвало да събере информация за паричната сума по разрешеното извънредно ликвидно улеснение, вече използваната парична сума, разполагаемата парична сума и паричната сума по допълнителното извънредно ликвидно улеснение, която може да бъде поискана. В тази насока съображението на Общия съд, че предоставянето на извънредно ликвидно улеснение не попада в обхвата на правомощията на ЕСП, потвърждавало, че ЕСП не е спазил задължението си за полагане на дължимата грижа.

142 Според Комисията твърдението за наличието на първото основание е недопустимо, понеже жалбоподателят само повторил или възпроизвел буквално вече изложените в първоинстанционното производство основания и доводи, без да изясни с какво Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото. По мнение на ЕСП жалбоподателят изтъкнал за първи път на етапа на обжалване пред Съда, че неспазването на процента на ликвидно покритие не е мотив за преструктуриране, че ЕЦБ не е санкционирала Banco Popular за неспазването на изискването за ликвидно покритие и че искането за допълнително извънредно ликвидно улеснение доказва временността на ликвидните затруднения.

143 Във всички случаи според Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander твърдението за наличието на първото основание е неоснователно.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта

144 С първото си основание жалбоподателят по същество се опитва да постави под въпрос правилността на мотивите, с които Общият съд отхвърля осмото основание, което е изложено от жалбоподателя в първоинстанционното производство и с което се твърди, че ЕСП нарушил член 18, параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от Регламента за ЕМП, задължението си за полагане на дължимата грижа и задължението за мотивиране съгласно член 296 ДФЕС. Тъй като това основание съдържа точни насоки за критикуваните точки от обжалваното съдебно решение и доводите, на които почива, в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 106 от настоящото решение, твърдението за наличието му не може да се обяви за изцяло недопустимо.

145 Що се отнася в частност до доводите, които в рамките на първата част от първото основание са изведени от липсата на наложена от ЕЦБ санкция на Banco Popular за неспазването на изискването за ликвидно покритие, както и от искането за допълнително извънредно ликвидно улеснение, тези доводи поставят под въпрос конкретни мотиви на обжалваното съдебно решение. При това положение ЕСП неправилно поддържа, че се касае за нови доводи, недопустими в рамките на производството по обжалване пред Съда.

146 Всъщност е допустимо жалбоподателят да обжалва решението на Общия съд на основания, произтичащи от самото обжалвано съдебно решение и насочени към оспорване, от правна гледна точка, на неговата правилност (решение от 25 януари 2022 г., Комисия/European Food и др., C-638/19 P, EU:C:2022:50, т. 77 и цитираната съдебна практика).

2) По същество

147 Като начало е уместно да се отбележи, че действително с първото си основание жалбоподателят твърди нарушение на член 18, параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от Регламента за ЕМП, на задължението за полагане на дължимата грижа и на задължението за мотивиране съгласно член 296 ДФЕС, но не критикува тълкуването, възприето от Общия съд на член 18, параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от Регламента за ЕМП, а по същество само оспорва обосноваността на решението, че ЕСП е спазил задължението си за полагане на дължимата грижа и задължението си за мотивиране, доколкото е приел, че в настоящия случай предпоставките за преструктуриране, залегнали в член 18, параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от Регламента за ЕМП, са изпълнени.

i) По първата част от първото основание

148 Жалбоподателят поддържа, че обратно на постановеното от Общия съд в точки 292—302 от обжалваното съдебно решение, ЕСП е нарушил задължението си за полагане на дължимата грижа и задължението си за мотивиране, защото не събрал всички факти относно ликвидните затруднения на Banco Popular и не уточнил защо за тези затруднения трябва да се смята, че не са временни.

149 Налага се изводът, че този довод следва от явно неправилен прочит на обжалваното съдебно решение и на спорната схема за преструктуриране.

150 На първо място, видно от точки 276—302 от обжалваното съдебно решение, съгласно констатациите на Общия съд ЕСП е изходил от съвкупност от обстоятелства, за да заключи, че поради проблеми с ликвидността Banco Popular в близко бъдеще няма да успее да плати своите дългове или други задължения на техния падеж и следователно има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП.

151 Така досежно развитието на положението с ликвидността на Banco Popular Общият съд най-напред отбелязва в точка 290 от обжалваното съдебно решение, че в съображение 23 от спорната схема за преструктуриране ЕСП констатира, основавайки се на извършената от ЕЦБ оценка, че ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, считано от октомври 2016 г., поради тегления на депозити във всички клиентски сегменти. В същото съображение Общият съд добавя, че от това развитие ЕСП стига до извода, че Banco Popular не разполага с много възможности да възстанови ликвидността си до степен да се гарантира, че е в състояние да плаща задълженията си на техния падеж. По-нататък, в точка 291 от това решение Общият съд отчита факта, че в съображение 24 от спорната схема за преструктуриране ЕСП изброява различните обществени събития, довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, считано от февруари 2017 г., и до увеличаване на тегленията на депозити. Накрая, в точка 292 от споменатото решение той добавя, че освен това ЕСП посочва, че от 12 май 2017 г. тази банка не спазва изискването за ликвидно покритие и че продължава да не е в състояние да го спази и към датата на приемане на тази схема.

152 При това положение жалбоподателят неправилно поддържа, че невъзможността на 7 юни 2017 г. да се направи извънредно ликвидно улеснение е единственият взет предвид критерий. Напротив, след като този отказ е споменат в съображение 26 от тази схема, ЕСП го е отчел само като допълнение към обстоятелствата, визирани в точка 151 от настоящото решение и изброени в съображения 23 и 24 от въпросната схема.

153 По-нататък, от тези констатации става ясно, че обратно на поддържаното от жалбоподателя, ЕСП и Общият съд изобщо не са приели, че неспазването на изискването за ликвидно покритие само по себе си представлява мотив за преструктуриране. Всъщност това неспазване е отчетено заедно с други обстоятелства, за да се направи извод, че поради проблеми с ликвидността има вероятност Banco Popular да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП, което се потвърждава от съображенията, залегнали в точки 294—299 от обжалваното съдебно решение.

154 В последните точки Общият съд уточнява, като отчита различните визирани в точка 151 от настоящото решение обстоятелства, че ЕСП се е съобразил, както предвижда член 5, параграф 2 от Регламента за ЕМП, с насоките на ЕБО от 6 август 2015 г. относно тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, съгласно член 32, параграф 6 от Директива 2014/59. Всъщност съгласно цитираните насоки способността да се спазят минималните ликвидни изисквания е само едно от обстоятелствата, които трябва да се вземат предвид в тази насока.

155 Накрая, с оглед на всички обстоятелства, визирани в точка 151 от настоящото решение, жалбоподателят неправилно упреква ЕСП, че не е уточнил защо за тези ликвидни затруднения трябва да се счита, че не са временни. Както правилно констатира Общият

съд в точка 302 от обжалваното съдебно решение, всъщност тези обстоятелства показват, че проблемите с ликвидността на Banco Popular не могат да се считат само за еднократни. Общият съд правилно приема там, че този извод се потвърждава от факта —впрочем отчетен в съображение 36 от спорната схема за преструктуриране — че самата тази банка е уведомила ЕЦБ с писмо от 6 юни 2017 г., че е проблемна поради проблеми с ликвидността.

156 Ето защо се налага изводът, че твърдението за наличието на първата част от първото основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

ii) По втората част от първото основание

157 Жалбоподателят поддържа, че в точки 303 и 315 от обжалваното съдебно решение Общият съд е пренебрегнал задължението на ЕСП, което следва от член 18, параграф 1, буква б) от Регламента за ЕМП, от задължението му за полагане на дължимата грижа и от член 296 ДФЕС, да проучи задълбочено и безпристрастно цялата относима информация и да мотивира решението си през призмата на тази информация.

158 Що се отнася до точка 303 от обжалваното съдебно решение, действително жалбоподателят правилно отбелязва, че Общият съд приема там, че обстоятелствата и мотивите, накарали ЕЦБ да стигне до извода, че Banco Popular е проблемна, са ирелевантни, но е уместно да се подчертае, че с тези мотиви Общият съд е отговорил на довода на жалбоподателя, че Banco Popular не носи отговорност за проблемите с ликвидността, а те са следствие от други събития.

159 Именно в отговор на този довод Общият съд постановява по същество, че причините за проблемността на Banco Popular са ирелевантни за преценката дали спорната схема за преструктуриране е законосъобразна от гледна точка на член 18 от Регламента за ЕМП. При тези условия няма как да се приеме, че в споменатата точка Общият съд е счел, че е достатъчно ЕСП да се позове на оценката на ЕЦБ дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, без да се опита да потърси информация в този аспект. Това е така, още повече защото — видно от анализа на първата част от първото основание — Общият съд е установил по-специално в точки 291 и 302 от обжалваното съдебно решение, че преценката на ЕСП се основава не само на тази оценка на ЕЦБ но и на обществено известни събития, както и на писмото на Banco Popular от 6 юни 2017 г., с което тя информира ЕЦБ, че е проблемна поради проблеми с ликвидността.

160 Колкото до точка 315 от обжалваното съдебно решение, вярно е, че там Общият съд заключава, че жалбоподателят не може да упреква ЕСП, че в спорната схема за преструктуриране не разглежда въпроса дали Banco Popular е можела да получи допълнително извънредно ликвидно улеснение.

161 За да стигне до този извод обаче, Общият съд е констатирал в точки 311 и 313 от това решение, първо, че съгласно, видно от член 3, параграф 2, буква г) от спорната схема за преструктуриране, извънредното ликвидно улеснение е нямало да бъде достатъчно поради бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, второ, че след констатацията в деня след предоставянето на първо извънредно ликвидно улеснение, че тази банка е проблемна, вече не може да се мисли за допълнително извънредно ликвидно улеснение, и трето, че ЕСП изобщо не участва в предоставянето на извънредно ликвидно улеснение, което е от компетентността на националните централни банки.

162 При това положение Общият съд е имал основание да приеме, без да допусне грешка при прилагане на правото, че ЕСП е разгледал в достатъчна степен от правна гледна точка дали е било възможно Banco Popular да ползва допълнително извънредно ликвидно улеснение.

163 Във всеки случай ЕСП не може да бъде упрекнат, че не е потърсил причините за неползването от Banco Popular на допълнително извънредно ликвидно улеснение. Всъщност за приемането на схема за преструктуриране член 18, параграф 1, първа алинея от Регламента за ЕМП изисква, първо, съответният субект да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен, второ, предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства да няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна, и трето, действието по преструктуриране да е необходимо в обществен интерес. От друга страна, в цитираната разпоредба въобще не се говори за причините, нито за проблемността, нито или за липсата на алтернативни мерки.

164 Впрочем отчитането на тези причини би било несъвместимо с целите на Регламента за ЕМП, с който трябва — видно от съображение 58 от него — да се поддържа финансовата стабилност, да се осигури непрекъснатостта на важните финансови услуги и да се защитят вложителите. В частност обстоятелствата, довели до проблемност на съответната банка, няма как да попречат на ЕСП да предприеме действие по преструктуриране, при положение че са изпълнени всички предпоставки, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея от този регламент, доколкото засегнатата банка е проблемна, няма алтернативни решения, и по-специално действието по преструктуриране по отношение на него да е съобразено с обществения интерес.

165 С оглед на изложеното дотук твърдението за наличието на втората част от първото основание е неоснователно. Ето защо твърдението за наличието на това основание трябва като цяло да се отхвърли като неоснователно.

3. По четвъртото основание

166 С четвъртото основание се твърди нарушение на член 47 от Хартата, на член 296 ДФЕС и на правилата относно тежестта на доказване. Според жалбоподателя Общият съд неправилно постановил в точки 330—353 от обжалваното съдебно решение, че мотивите на спорната схема за преструктуриране не са нито противоречиви, нито недостатъчни. Това основание се подразделя на две части.

а) Доводи на страните

167 С първата част от четвъртото основание жалбоподателят твърди, че обратно на постановеното от Общия съд в точки 341—344 от обжалваното съдебно решение, в мотивите към спорната схема за преструктуриране има противоречие, защото ЕСП, от една страна, в член 6, параграфи 3 и 4 от същата схема дава на Banco Popular отрицателна стойност от минус 8,2 милиарда евро в рамките на упражняването на правомощието за обезценяване, и от друга, приема в рамките на оценка 2, която е неразделна част от тази схема, че банката е платежоспособна.

168 С втората част от това основание се твърди нарушение от Общия съд на член 296 ДФЕС, доколкото в точки 345—353 от обжалваното съдебно решение той приел, че мотивите в съображения 23, 24 и 26, буква в) от спорната схема за преструктуриране са достатъчни, за да се разбере тежестта на ликвидните затруднения на Banco Popular. Жалбоподателят обаче счита, че информацията, съдържаща се в тези съображения, е обща и може да се приложи за всяко ликвидно затруднение. За да разбере тези ликвидни затруднения за Banco Popular, икономическият експерт трябвало да разполага с допълнителна информация, и в частност с числовите данни, които отразяват конкретното положение с ликвидността на тази банка на 6 и 7 юни 2017 г. В допълнение, мотивите на спорната схема за преструктуриране не разкривали защо Централната банка на Испания не е извършила допълнително извънредно ликвидно улеснение.

169 Според ЕСП и Banco Santander твърдението за наличието на четвъртото основание е недопустимо в двете му части, понеже жалбоподателят само повторил или възпроизвел буквално основанията и доводите, изложени пред Общия съд, без да твърди каквато и да било грешка при прилагане на правото в обжалваното съдебно решение.

170 Във всички случаи Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander считат, че твърдението за наличието на четвъртото основание е неоснователно.

б) Съображения на Съда

171 По отношение на първата част от четвъртото основание е уместно да се припомни, че в точки 342—344 от обжалваното съдебно решение Общият съд вече е постановил, че констатацията за платежоспособност на Banco Popular, направена въз основа на счетоводната ѝ стойност, не е в противоречие с констатацията за отрицателна икономическа стойност от минус 8,2 милиарда евро. Всъщност в жалбата си до Съда жалбоподателят просто повтаря своя довод, с който твърди противоречие в мотивите, без да изясни защо Общият съд неправилно приел в точки 342—344 от това решение, че трябва да се прави разграничение между счетоводната и икономическата стойност на Banco Popular.

172 Ето защо се налага изводът, че твърдението за наличието на първата част от четвъртото основание, доколкото в нея просто се повтарят вече представените пред Общия съд доводи, е недопустимо съгласно съдебната практика, припомнена в точка 105 от настоящото решение.

173 Досежно допустимостта на твърдението за наличието на втората част от четвъртото основание следва да се приеме за установено, че без само да повтаря представените в първоинстанционното производство доводи, жалбоподателят критикува преценката от страна на Общия съд на мотивите, съдържащи се в съображения 23, 24 и съображение 26, буква в) от спорната схема за преструктуриране, по съображение че — обратно на постановеното от Общия съд — числовите данни, съдържащи се в спорната схема за преструктуриране, които били заличени по съображения за поверителност, били необходими, за да се анализират и разберат ликвидните затруднения на Banco Popular.

174 Ето защо възражението за недопустимост, направено от ЕСП и Banco Santander, трябва да бъде отхвърлено, доколкото визира втората част от четвъртото основание.

175 По същество от съображения 23—25 и съображение 26, буква в) от спорната схема за преструктуриране става ясно, най-напред, че ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, считано от октомври 2016 г., поради тегления на депозити във всички клиентски сегменти и че тази банка не разполага с много възможности да възстанови ликвидността си до степен да се гарантира, че е в състояние да плаща задълженията си на техния падеж, по-нататък, че влошаването на ликвидността ѝ е накарало рейтинговите агенции впоследствие да намалят рейтинга на тази банка, и накрая, че с оглед на това влошаване ЕЦБ е заключила, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Налага се изводът, че тези сведения показват ясно и недвусмислено следваната от ЕСП логика, и следователно изискванията, на които трябва да отговарят мотивите на даден акт, когато е налице поверителна информация, предвид член 88, параграф 1, втора алинея от Регламента за ЕМП, тълкуван в светлината на припомнената в точки 117 и 118 от настоящото решение съдебна практика, са спазени.

176 Ето защо Общият съд не е нарушил член 296 ДФЕС, като е постановил в точки 345—353 от обжалваното съдебно решение, че сведенията в съображения 23—25 и 26, буква в) от спорната схема за преструктуриране позволяват да се разбере тежестта на ликвидните затруднения на Banco Popular поради теглениятa на депозити, които са довели до констатацията на ЕЦБ и на ЕСП, че тя е проблемна или има вероятност да стане проблемна, без да е необходимо да се узнава точният размер на тези тегления.

177 Твърдяната необходимост от узнаване на този размер и на други числови данни, упоменати от жалбоподателя, изглежда още по-малко необходимо, доколкото в съображение 36 от тази схема е уточнено, че преценката на ЕЦБ относно проблемността или вероятността да възникне проблем се споделя от управителния съвет на Banco Popular, което не е оспорено от жалбоподателя.

178 Оттук следва, че твърдението за наличието на втората част от четвъртото основание е неоснователно.

179 Следователно твърдението за наличието на четвъртото основание трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти като неоснователно.

4. По шестото основание

180 С шестото си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил член 47 от Хартата, член 6 от ЕКПЧ и принципа на състезателност, защото в точки 721—728 от обжалваното съдебно решение отказал да предприеме поисканите действия по събиране на доказателства по съображение, че те не са релевантни или че данните, съдържащи се в преписката, са достатъчни, за да може Общият съд да се произнесе. Това основание се състои от три части.

а) Доводи на страните

181 С първата част от шестото основание жалбоподателят поддържа, че за да бъде спазен принципът на състезателност и на ефективна съдебна защита, Общият съд трябвало да разпореди да бъде представен пълният текст на спорната схема за преструктуриране, на оценки 1 и 2, на оценката на ЕЦБ дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, както и на плана за преструктуриране от 2016 г. Всъщност принципът на

състезателност изисквал страните в процеса да могат да се запознаят с всички материали или становища, представени пред съда с цел да се повлияе върху решението му, и те да бъдат обсъдени. Действително, Общият съд имал свободата да прецени кои доказателства са релевантни, но нямало как да се приеме, че самият оспорван акт е доказателство, ирелевантно за решаването на спора. В тази насока според жалбоподателя евентуалната поверителност на поисканите документи няма значение, защото задълженията за поверителност съгласно член 103, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд позволяват да се съгласуват противостоящите си интереси.

182 Що се отнася до втората част от това основание, жалбоподателят изтъква в нейна подкрепа, че Общият съд трябвало да приеме свидетелските показания на експерта, подписал икономическия доклад, който жалбоподателят представил в подкрепа на жалбата си в първоинстанционното производство, доколкото по мнение на жалбоподателя тези показания били необходими, за да се провери и разбере техническата и сложна информация, съдържаща се в спорната схема за преструктуриране и в оценки 1 и 2, както и във всички случаи да се изложат ефективни основания за обжалване.

183 С третата част от въпросното основание жалбоподателят твърди, че Общият съд трябвало да разпореди да бъдат представени различни документи, които щели да позволят да се обсъди дали дадено ликвидно затруднение представлява основание за преструктуриране или дали съществуват други, по-пропорционални мерки от преструктурирането, като извънредно ликвидно улеснение.

184 Според Комисията и Banco Santander твърдението за наличието на шестото основание е недопустимо, защото жалбоподателят само повтаря или възпроизвежда буквално основанията и доводите, представени в първоинстанционното производство, като същевременно иска преценката на Съда на фактите и доказателствата да замени преценката, извършена от Общия съд. В допълнение, въпросът дали материалите по делото имат доказателствен характер попадал в обхвата на самостоятелната преценка от Общия съд на фактите и не подлежал на контрол от Съда в рамките на производството по обжалване, освен в случай че представените доказателства са изопачени или когато обективната неточност на констатациите на Общия съд е видна от съдържащите се в преписката документи. Жалбоподателят обаче просто изразил несъгласието си с преценката, направена от Общия съд, без да твърди такова изопачаване или обективна неточност.

185 Във всички случаи Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander считат, че доводите на жалбоподателя са необосновани.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта

186 Досежно възраженията за недопустимост, направени от Комисията и Banco Santander, следва да се приеме за установено, че с шестото си основание жалбоподателят критикува тълкуването и прилагането на правото на Съюза, направено от Общия съд в точки 721—728 от обжалваното съдебно решение. Ето защо в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 106 от настоящото решение, твърдението за наличието на шестото основание не може да бъде обявено за изцяло недопустимо.

187 Комисията и Banco Santander обаче правилно припомнят, че Общият съд сам се произнася по евентуалната необходимост да се допълни информацията, с която той разполага, с делата, поставени за разглеждане пред него. Следователно въпросът дали материалите по делото имат доказателствен характер попада в обхвата на неговата самостоятелна преценка на фактите, която не подлежи на контрол от Съда в рамките на производството по обжалване, освен в случай че представените доказателства са изопачени или когато обективната неточност на констатациите на Общия съд е видна от съдържащите се в преписката документи (решение от 26 януари 2017 г., Mamoli Robinetteria/Комисия, C-619/13 P, EU:C:2017:50, т. 117).

188 Всъщност в рамките на втората и третата част от шестото основание жалбоподателят просто посочва, че Общият съд трябвало да разпореди да се извършат някои действия по събиране на доказателства, но не излага оплакване, изведено от изопачаване или обективна неточност на фактите или на доказателствата от Общия съд.

189 Следователно твърдението за наличието на втората и третата част от шестото основание е недопустимо.

2) По същество

190 Що се отнася до първата част от това основание по същество, доколкото жалбоподателят твърди нарушение на член 6 ЕКПЧ, е уместно да се припомни, че макар признатите от ЕКПЧ основни права да са част от правото на Съюза като общи принципи, както потвърждава член 6, параграф 3 ДЕС, и макар член 52, параграф 3 от Хартата да предвижда, че съдържащите се в тази харта права, съответстващи на права, гарантирани от ЕКПЧ, имат същия смисъл и обхват като дадените им в посочената конвенция, все пак, докато Съюзът не се присъедини към тази конвенция, тя не представлява юридически акт, формално интегриран в правния ред на Съюза. Следователно проверката за законосъобразност на актовете на Съюза трябва да се извършва единствено от гледна точка на основните права, гарантирани с Хартата, и по-специално член 47 от нея (вж. в този смисъл решение от 15 февруари 2016 г., N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, т. 45 и 46 и цитираната съдебна практика).

191 По отношение на принципа на състезателност, който е част от правото на защита, гарантирано в член 47 от Хартата, следва да се приеме за установено, че първата част от шестото основание се припокрива, от една страна, с изложения довод в подкрепа на петото основание, доколкото жалбоподателят смята, че Общият съд трябвало да разпореди да се представи пълният текст на спорната схема за преструктуриране, на оценки 1 и 2, на оценката на ЕЦБ дали Banco Popular е проблемна, или има вероятност да стане проблемна, както и на плана за преструктуриране от 2016 г. Както обаче бе постановено в точки 117 и 118 от настоящото решение, с оглед на поверителната информация съдържаща се в тези документи, този довод не може да бъде уважен.

192 От друга страна, доводът, с който се твърди нарушение на принципа на състезателност, по същество се припокрива с довода, че при проверката за законосъобразност Общият съд изходил от информация, съдържаща се в тези документи, които не са били съобщени на жалбоподателя. Както обаче личи от точка 135 от настоящото решение, подобно твърдение е съвсем спекулативно и освен това произтича от явно неправилен прочит на точка 278 от обжалваното съдебно решение. При това положение доводът, с който се твърди нарушение на принципа на състезателност, е необоснован.

193 Следователно твърдението за наличието на шестото основание трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти като неоснователно.

B. По седмото основание, с което се твърди нарушение на членове 17 и 52 от Хартата и на член 5, параграф 4 ДЕС

194 Със седмото си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил членове 17 и 52 от Хартата и член 5, параграф 4 ДЕС, понеже в точки 150—219 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил възражението му за незаконосъобразност, което е изтъкнато въз основа на член 277 ДФЕС и е насочено срещу членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП и с което се твърди непропорционално накърняване на правото на собственост и липса на подходящо обезщетение. Това основание се състои от пет части.

1. Доводи на страните

195 С първата, втората, третата и петата част от седмото основание жалбоподателят поддържа най-напред, че в точка 171 и сл. от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно се е основал на съдебната практика, установена по-специално с решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др. (C-526/14, EU:C:2016:570), за да постанови, че членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП не представляват непропорционално накърняване на правото на собственост на акционерите, при положение че тази съдебна практика се отнасяла до банки, които имат проблеми с ликвидността или загуби, които могат да доведат до недостиг на собствен капитал и трябва да бъдат поети на първо място от акционерите. В допълнение, обратно на постановеното от Общия съд по-специално в точки 171, 185 и 204 от обжалваното съдебно решение, действието по преструктуриране не представлявало алтернативно решение за платежоспособна банка, защото активът на такава банка е по-голям от пасива ѝ.

196 По-нататък, жалбоподателят възразява срещу обосноваността на отхвърлянето в точки 177—181 от обжалваното съдебно решение на довода, че членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП не дават възможност да се отчетат релевантните в настоящия случай обстоятелства, и по-конкретно платежоспособността на банката или спазването от нея на изискванията от гледна точка на процент на собствен капитал. Членове 15, 21 и 22 от Регламента за ЕМП имали толкова широка формулировка, че на практика било възможно да се упражни правомощието за обезценяване, въпреки че обезценяването на дружествения капитал нямало как да разреши ликвидните проблеми на дадена платежоспособна банка, която — след като нямало недостиг на капитал — нямала загуби, които да трябва да бъдат понесени от акционерите.

197 Жалбоподателят критикува и точки 169 и 175—189 от обжалваното съдебно решение със съображението, че членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП не предвиждат различни решения, от една страна, за неплатежоспособните банки, и от друга, за платежоспособните банки, които имат ликвидни проблеми. Никой от инструментите за преструктуриране, предвидени в член 22 от споменатия регламент, не бил предвиден да разреши ликвидни затруднения за платежоспособна банка. Според жалбоподателя съществуват алтернативни, по-малко накърняващи решения, за да се отговори на такова затруднение, като извънредно ликвидно улеснение или възможността да се уговори мораториум на плащания.

198 Накрая, в точка 201 и сл. от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приел, че член 20, параграф 16 и член 76, параграф 1, буква д) от Регламента за ЕМП предвиждат подходящо обезщетение, годно да гарантира, че правото на собственост на акционерите е накърнено пропорционално, като се следи акционерите да не са обект на по-неблагоприятно третиране от това, на което те биха били обект в хипотеза на неплатежоспособност. Доколкото изчисляването на обезщетението, предвидено от тези разпоредби, предполагало институцията да е неплатежоспособна, дори ако банката е платежоспособна и не търпи загуби, цитираните разпоредби не отчитали особените обстоятелства при отчуждени вещи и многообразието от случаи, които е възможно да са налице, в разрез с изискването от практиката на Европейския съд за правата на човека, установена с решения от 21 май 2002 г., Jokela с/у Финландия (CE:ECHR:2002:0521JUD002885695, т. 53), и от 25 март 1999 г., Papachelas с/у Гърция (CE:ECHR:1999:0325JUD003142396, т. 53).

199 Във връзка с това жалбоподателят критикува и точки 191 и 211—219 от обжалваното съдебно решение със съображението, че според него Регламентът за ЕМП не гарантира нито равно третиране на всички акционери, нито правото на акционерите и на кредиторите на справедливо обезщетение. Обезщетението по член 20, параграфи 11 и 12 от този регламент, наред с предвиденото в член 20, параграф 16, не се прилагало за всички инструменти за преструктуриране, а водело до различно третиране в зависимост от приложения инструмент за преструктуриране.

200 Освен това според жалбоподателя Общият съд е нарушил принципа на пропорционалност, защото в точка 169 от обжалваното съдебно решение постановил, че накърняването на правото на собственост, което следва от обезценяването, е оправдано, щом са изпълнени предпоставките за преструктуриране, произтичащи от член 18 от Регламента за ЕМП.

201 С четвъртата част от седмото основание жалбоподателят твърди нарушение на принципа на пропорционалност, прогласен в член 52, параграф 1 от Хартата и в член 5, параграф 4 ДЕС, по съображение че Общият съд не отчел, че членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП не предвиждат механизми, които да позволяват да се гарантира пропорционалността на упражняването на правомощието за обезценяване в случай на неотложност. По същество той поддържа, че споменатите разпоредби позволяват в случай на неотложност да се упражни това правомощие без да има оценка на елементите на актива и на пасива на банката. Ако обаче на по-късен етап в рамките на окончателна последваща оценка се окажело, че нетната стойност на активите на банката е по-висока от тази на пасивите, обезценяването в крайна сметка щяло да е прекомерно и дори ненужно.

202 ЕСП и Banco Santander смятат, че твърдението за наличието на седмото основание е недопустимо, защото жалбоподателят само повторил доводите, вече представени пред Общия съд, и не идентифицирал никаква грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд. Съветът изтъква, че в рамките на седмото основание жалбоподателят, изглежда, се опитва да постави под въпрос валидността не само на членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП, както в първоинстанционното производство, но и на други разпоредби от цитирания регламент, и по-специално на членове 18, 20 и 21 от него, въпреки че не оспорил законосъобразността на последните разпоредби пред Общия съд.

203 Във всички случаи Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander считат, че твърдението за наличието на седмото основание е неоснователно.

2. Съображения на Съда

а) По допустимостта

204 По отношение на възражението за недопустимост, направено от ЕСП и Banco Santander, следва да се констатира, че със седмото си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд неправилно е отхвърлил направеното от него възражение въз основа на член 277 ДФЕС за незаконосъобразност, защото членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП нарушавали правото на собственост, гарантирано в член 17 от Хартата, и по-конкретно принципа на пропорционалност, залегнал в член 51, параграф 1 от нея и в член 5, параграф 4 ДЕС, като същевременно е уточнил критикуваните точки на обжалваното съдебно решение и доводите, с които се обосновава. Ето защо твърдението за наличието на това основание не може да се отхвърли като изцяло недопустимо.

205 Колкото до възражението за недопустимост, изложено от Съвета, жалбоподателят действително се позовава и на членове 18, 20 и 21 от Регламента за ЕМП, без да излага нови доводи, които да поставят под въпрос законосъобразността на тези разпоредби, но ги отчита, за да подкрепи доводите си за твърдяната незаконосъобразност на членове 15 и 22 от този регламент, които вече е изложил пред Общия съд.

206 Както обаче по същество отбелязва генералният адвокат в точка 105 от заключението си, твърдението за наличието на четвъртата част от това основание е недопустимо, защото в разрез с изискването по член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, жалбата до Съда не указва ясно критикуваните части от мотивите на обжалваното съдебно решение. Всъщност тази липса на яснота е пречка да се извърши проверка за законосъобразност, която е правомощие на Съда.

207 Освен това, както генералният адвокат подчертава в същата точка от заключението си, твърдението за наличието на петата част от седмото основание е частично недопустимо, доколкото с нея се визира дискриминация, породена от избора на инструмента за преструктуриране. С оглед на факта, че видно от точка 190 и сл. от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят твърди в първоинстанционното производство такава дискриминация не между различни инструменти за преструктуриране, а между различни категории кредитори, е налице нов довод. Ето защо този довод трябва да се обяви за недопустим на етапа на обжалване пред Съда.

б) По същество

208 Със седмото си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд неправилно отхвърлил в точки 150—219 от обжалваното съдебно решение възражението му за незаконосъобразност на членове 15 и 22 от Регламента за ЕМП, изведено от непропорционално накърняване на правото на собственост и от липса на подходящо обезщетение на акционерите.

209 Както личи от обжалваното съдебно решение, това възражение за незаконосъобразност се отнася по-специално до член 15, параграф 1, буква а) от този регламент, където е прогласен общият принцип при преструктуриране, съгласно който акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите, както и до член 22, параграф 1 от този регламент.

210 При прилагането на принципа, упоменат в предходната точка, последната разпоредба предвижда, че когато реши да приложи инструмент за преструктуриране и това действие по преструктуриране би довело до загуби за кредиторите или преобразуване на вземанията им, ЕСП дава, непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за преструктуриране, указания на националните органи за преструктуриране да упражнят правомощието за обезценяване и преобразуване на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21.

211 Досежно правото на собственост, залегнало в член 17 от Хартата, следва да се припомни, че съгласно член 17, параграф 1 от нея „[в]секи има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес“.

212 Капиталови инструменти, като акции, попадат в приложното поле на член 17, параграф 1 от Хартата, тъй като имат имуществена стойност и предоставят на носителя си признато правно положение, което позволява самостоятелното упражняване на произтичащите от тях права (вж. в този смисъл решение от 5 май 2022 г., BPC Lux 2 и др., C-83/20, EU:C:2022:346, т. 40 и 43).

213 Съгласно член 52, параграф 3 от Хартата, доколкото тя съдържа права, съответстващи на права, гарантирани от ЕКПЧ, техният смисъл и обхват са същите като дадените им в цитираната конвенция. Тази разпоредба обаче не пречи на правото на Съюза да предоставя по-широка защита. От това следва, че за целите на тълкуването на член 17 от Хартата трябва да се вземе предвид практиката на Европейския съд по правата на човека относно член 1 от Първи допълнителен протокол към ЕКПЧ, подписан в Париж на 20 март 1952 г., който прогласява защитата на правото на собственост като минимален праг на закрила (вж. в този смисъл решение от 21 май 2019 г., Комисия/Унгария (Права на ползване върху земеделски земи), C-235/17, EU:C:2019:432, т. 72 и цитираната съдебна практика).

214 Също както постановява в постоянната си практика по член 1 от Първи допълнителен протокол към ЕКПЧ и Европейския съд по правата на човека, следва да се приеме, че член 17, параграф 1 от Хартата съдържа три отделни норми. Първата, която се съдържа в първото изречение от тази разпоредба и има общ характер, конкретизира принципа на зачитане на правото на собственост. Втората, която се съдържа във второто изречение от споменатата разпоредба, се отнася до лишаването от това право и го подчинява на определени условия. Що се отнася до третата, която се съдържа в третото изречение от същата разпоредба, тя признава на държавите правото по-специално да регламентират ползването на имуществото до степен, необходима за общия интерес. Това обаче не са норми, които нямат връзка помежду си. Втората и третата норма се отнасят до конкретни примери за засягане на правото на собственост и трябва да се тълкуват в светлината на принципа, залегнал в първата норма (решение от 5 май 2022 г., BPC Lux 2 и др., C-83/20, EU:C:2022:346, т. 38).

215 Съгласно практиката на Съда и на Европейския съд по правата на човека за да се установи дали е налице лишаване от собственост, следва да се провери не само дали е налице формално отнемане или отчуждаване, но и дали спорното положение е равнозначно на фактическо отчуждаване (решение на Съда от 5 май 2022 г., BPC Lux 2 и др., C-83/20,

EU:C:2022:346, т. 44; ЕСПЧ, решения от 28 юли 1999 г., Immobiliare Saffi с/у Италия, CE:ECHR:1999:0728JUD002277493, т. 46, и от 29 март 2010 г., Depalle с/у Франция, CE:ECHR:2010:0329JUD003404402, т. 78).

216 В настоящия случай действието по преструктуриране, визирано в член 22, параграф 1 от Регламента за ЕМП във връзка с член 21 от него, се изразява в преобразуване и/или обезценяване на капиталови инструменти, без обаче да включва формално отнемане или отчуждаване на съответните инструменти. По-специално тази мярка не лишава притежателите на посочените инструменти принудително, цялостно и окончателно от правата, произтичащи от тях (вж. по аналогия решение от 21 май 2019 г., Комисия/Унгария (Права на ползване върху земеделски земи), C-235/17, EU:C:2019:432, т. 81).

217 По отношение на въпроса дали в случай на значително, дори пълно обезценяване на капиталови инструменти, предприемането на такова действие може да доведе до фактическо отчуждаване, е уместно да се припомни, че видно от член 22, параграф 2 от Регламента за ЕМП във връзка с член 18, параграф 6, буква б) от същия регламент, упражняването на правомощието за преобразуване и обезценяване предполага да са изпълнени предпоставките за прилагане на схема за преструктуриране, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея, букви а)—в) от цитирания регламент, а именно, първо, съответният субект да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен, второ, да няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна, и трето, предприемането на действие по преструктуриране да е необходимо в обществен интерес.

218 Видно от член 18, параграфи 5 и 8 от цитирания регламент, когато са изпълнени първите две упоменати в предходната точка предпоставки — съществуването на проблем или вероятността да възникне проблем и липсата на алтернативни мерки, ако преструктурирането на съответния субект не е в обществен интерес, той трябва да бъде ликвидиран по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право. Следователно се оказва, че макар съгласно член 18, параграф 4, първа алинея, буква в) от същия регламент да се счита, че съответният субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен, когато не може да плаща дълговете си или други задължения на техния падеж, Регламентът за ЕМП ограничава приемането на схема за преструктуриране до извънредни случаи на ликвидно затруднение, в които се поставя под въпрос самото съществуване на този субект и няма друго разрешение освен преструктурирането или ликвидацията чрез обичайно производство за несъстоятелност.

219 При това положение се налага изводът, че загубата на стойност на капиталовите инструменти се дължи не на упражняването на правомощието за обезценяване и за преобразуване съгласно член 22, параграф 1 от Регламента за ЕМП, а на това, че съответната кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна (вж. в този смисъл решение от 5 май 2022 г., BPC Lux 2 и др., C-83/20, EU:C:2022:346, т. 48).

220 Ето защо действието по преструктуриране, предприето в съответствие с членове 18, 22 и 24 от Регламента за ЕМП, представлява не лишаване от собственост по смисъла на член 17, параграф 1, второ изречение от Хартата, за което в частност трябва да са изпълнени условията за наличие на обществена полза и за плащане на справедливо и своевременно

обезщетение, а уреждане на ползването на имущество, по смисъла на член 17, параграф 1, трето изречение от Хартата (вж. в този смисъл решение от 5 май 2022 г., BPC Lux 2 и др., C-83/20, EU:C:2022:346, т. 49 и 50).

221 Видно от текста на последната разпоредба, ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес. Освен това съгласно практиката на Съда правото на собственост, гарантирано с член 17 от Хартата, не е абсолютно и упражняването му може да се ограничава, когато това е обосновано с преследваните от Съюза цели от общ интерес (решение от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 69).

222 Съгласно член 52, параграф 1 от Хартата всяко ограничаване на упражняването на признатите в Хартата права и свободи трябва да бъде предвидено в закон, да зачита основното им съдържание и, при спазване на принципа на пропорционалност, ограничения на тези права и свободи могат да бъдат налагани само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора. Член 5, параграф 4, втора алинея ДЕС възлага конкретно на институциите на Съюза да се съобразяват със същия принцип на пропорционалност в случаите, когато предприемат действия при упражняване на възложената им компетентност.

223 В тази насока Съдът е признал широко право на преценка на законодателя на Съюза при упражняване на предоставените му правомощия, когато действията му предполагат избор от политическо, икономическо и социално естество и когато е призван да извършва комплексни преценки и оценки (решения от 30 януари 2019 г., Planta Tabak, C-220/17, EU:C:2019:76, т. 44 и цитираната съдебна практика, и от 6 юни 2019 г., P. M. И др., C-264/18, EU:C:2019:472, т. 26). Всъщност при приемането на Регламента за ЕМП законодателят на Съюза е бил изправен пред такъв избор, като същевременно е бил призван да извършва комплексни преценки и оценки.

224 Доводите, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на първата, втората, третата и петата част от седмото основание, трябва да се разгледат в светлината именно на тези съображения.

225 В подкрепа на това основание жалбоподателят твърди, че член 15, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 1 от Регламента за ЕМП не зачитат принципа на пропорционалност, защото не позволяват да се отчетат различията между случая на банка, която среща ликвидни затруднения, и неплатежоспособна банка. По-конкретно, той твърди по същество, че мярката за преобразуване и за обезценяване не дава възможност да се разрешат проблемите с ликвидността, че съществуват по-малко ограничителни мерки и че след като липсва подходящо обезщетение, тази мярка е непропорционална.

226 Следва да се констатира, че тези доводи почиват на явно неправилен прочит на въпросните разпоредби.

227 Що се отнася до годността дадена мярка за преобразуване и за обезценяване да реши проблеми с ликвидността, от формулировката на член 22, параграф 1 от този регламент ясно се вижда, че той предвижда упражняването на правомощието за обезценяване и за преобразуване само когато инструментът за преструктуриране, избран от ЕСП, иначе би довел до загуби за кредиторите или преобразуване на вземанията им. Оттук следва, че

Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 177—181 от обжалваното съдебно решение, като е постановил, че тази разпоредба не се прилага автоматично и във всички случаи, а позволява да се вземат предвид конкретните обстоятелства.

228 От формулировката на член 22, параграф 1 от този регламент в частност е видно, че той предвижда обезценяване и/или преобразуване на капиталови инструменти не за да разреши ликвидни проблеми на съответния субект, а за да се избегне, доколкото е възможно, прилагането на инструмента за преструктуриране, избран от ЕСП, да доведе до загуби за кредиторите на този субект или преобразуване на вземанията им. Както правилно приема Общият съд в точка 156 от обжалваното съдебно решение, без да е критикуван в този аспект от жалбоподателя, обезценяването и преобразуването на капиталовите инструменти, предвидени в тази разпоредба, представляват приложение на принципа по член 15, параграф 1, буква а) от цитирания регламент, че акционерите първи поемат загубите.

229 При тези условия не може да бъде уважен доводът, че мярката за обезценяване, предвидена в член 22, параграф 1 от Регламента за ЕМП, не е годна да допринесе за целта да се разрешат проблемите с ликвидността на дадена платежоспособна банка.

230 Що се отнася в този контекст до точки 169 и 175—189 от обжалваното съдебно решение, достатъчно е да се отбележи, че в тях Общият съд е разгледал пропорционалността не на инструментите за преструктуриране, визирани в член 22, параграф 2 от Регламента за ЕМП, а на упражняването на правомощието за обезценяване и за преобразуване съгласно член 22, параграф 1 от този регламент. Ето защо оплакването, с което се твърди, че тези инструменти не са годни да разрешат проблеми с ликвидността на дадена платежоспособна банка, е неотносимо.

231 Доколкото жалбоподателят критикува цитираните точки 169 и 175—189 и по съображение, че съществували алтернативни мерки, по-малко накърняващи от действие по преструктуриране, по отношение на критерия за необходимост следва да се припомни, че в съответствие с член 22, параграф 1 от Регламента за ЕМП във връзка с член 18, параграф, буква б), първа алинея от този регламент приемането на схема за преструктуриране, а оттам и упражняването на правомощието за обезценяване и за преобразуване, предполагат да няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна. След като това правомощие за обезценяване може да се упражни само когато липсват алтернативни мерки, твърдяното съществуване на такива алтернативни мерки не може да постави под въпрос необходимостта от обезценяване и от преобразуване съгласно член 22, параграф 1 от Регламента за ЕМП.

232 Досежно пропорционалността на дадена мярка за обезценяване или за преобразуване следва да се припомни, от една страна, че съгласно член 7, параграф 2 от Регламента за ЕМП ЕСП отговаря за изготвянето на планове за преструктуриране на финансови институции и на трансгранични групи, които несъмнено имат значение за финансовата стабилност в Съюза. В допълнение, от член 14, параграф 2, буква б) от този регламент, който прогласява целите на преструктурирането, е видно, че целта на действието по преструктуриране е по-специално да се избягват значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност.

233 От друга страна, трябва да се има предвид, че както бе отбелязано в точка 218 от настоящото решение, предпоставките за преструктуриране, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея от цитирания регламент, ограничават приемането на схема за преструктуриране до извънредни случаи на ликвидно затруднение, в които се поставя под въпрос самото съществуване на съответния субект и няма друго разрешение освен преструктурирането или ликвидацията чрез обичайно производство за несъстоятелност. Поради това Общият съд правилно е постановил в точки 171, 185 и 204 от обжалваното съдебно решение, че преструктурирането представлява алтернатива на обичайното производство по несъстоятелност.

234 По-нататък, въпреки че, когато съответната кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна, това може — както уточнява член 18, параграф 4, първа алинея, буква б) от Регламента за ЕМП — да се дължи както на неплатежоспособността ѝ, така и на ликвидни нейни затруднения, произтичащото оттук съществуване на проблем или на вероятност да възникне проблем носи същия риск за посочената финансова стабилност.

235 При това положение Общият съд правилно е изходил по аналогия от съдебната практика, установена с решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др. (C-526/14, EU:C:2016:570, т. 74), за да постанови, че когато спрямо даден субект е предприето действие по преструктуриране, прилагането на принципа, че акционерите първи поемат загубите, залегнал в член 15 от Регламент № 806/2014, и упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти, предвидено в член 22, параграф 1 от този регламент, са следствие от това, че акционерите на даден субект поемат присъщите на инвестициите им рискове и икономическите последици, свързани с преструктурирането на субекта, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен.

236 Тази преценка не се поставя под въпрос от довода на жалбоподателя, че платежоспособната банка, която има ликвидни проблеми, няма как да е изправена пред загуби, които трябва да бъдат поети от акционерите. Всъщност съгласно член 22, параграф 4 от Регламента за ЕМП инструментите за преструктуриране се прилагат, за да се изпълнят целите, посочени в член 14 от този регламент, в съответствие с посочените в член 15 от цитирания регламент принципи на преструктурирането — цели, сред които не фигурира целта да се покрият загубите на съответната кредитна институция. Ето защо залегналото в член 22, параграф 1 от Регламента за ЕМП обезценяване и/или преобразуване на капиталови инструменти, което спомага за постигането на същите цели, не е предназначено да покрие загубите, понесени от съответния субект, така че прилагането му не предпоставя съществуване на такива загуби.

237 Колкото до обезщетението, предвидено в член 20, параграф 16 и член 76, параграф 1, буква д) от Регламента за ЕМП, в точка 220 от настоящото решение бе припомнено, че упражняването на правомощието за обезценяване и за преобразуване на капиталови инструменти съгласно член 22, параграф 1 от този регламент не представлява лишаване от собственост, поради което не е обвързано с плащането на справедливо и своевременно обезщетение, визирано в член 17, параграф 1, второ изречение от Хартата.

238 С оглед на това фактът, че член 20, параграф 16 и член 76, параграф 1, буква д) от Регламента за ЕМП евентуално предвиждат обезщетение за акционерите, може да допринесе за пропорционалността на обезценяването и/или на преобразуването на капиталовите инструменти, предвидени в член 22, параграф 1 от този регламент. Освен това предвид

съображенията, изтъкнати в точки 234—236 от настоящото решение, жалбоподателят неправилно поддържа, че акционерите на платежоспособна банка, която има проблеми с ликвидността, трябва да се третират различно от акционерите на неплатежоспособна банка. Ето защо оплакванията, изложени срещу точки 201 и сл. от обжалваното съдебно решение, трябва да бъдат отхвърлени.

239 По-нататък, оплакването на жалбоподателя срещу точка 169 от обжалваното съдебно решение се дължи на явно неправилен прочит на тази точка. Всъщност там правилно Общият съд само е отбелязал, че прилагането на членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 предполага, че са изпълнени условията за предприемане на действие по преструктуриране, без изобщо да е постановил, че накърняването на правото на собственост, което следва от обезценяването, е оправдано щом тези условия са изпълнени.

240 Ето защо твърдението за наличието на първата, втората, третата и петата част от седмото основание следва да се отхвърли като неоснователно.

241 Следователно твърдението за наличието на седмото основание е отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

Г. По второто основание, с което се твърди нарушение на членове 14 и 20 от Регламента за ЕМП, на член 39 от Директива 2014/59, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС

242 С второто си основание жалбоподателят поддържа, че в точки 520—569 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отхвърлил в разрез с членове 14 и 20 от Регламента за ЕМП, с член 39 от Директива 2014/59, със задължението за полагане на дължимата грижа и с член 296 ДФЕС довода му, че при процедурата за продажба на Banco Popular са допуснати нередовности и че тази процедура не е позволила да се постигне най-високата цена. Това основание се разделя на четири части.

1. Доводи на страните

243 С първата част от второто основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като постановил в точки 522 и 568 от обжалваното съдебно решение, че получаването на възможно най-високата продажна цена не е сред целите на преструктурирането, прогласени в член 14 от Регламента за ЕМП, докато според жалбоподателя тази цел следва от тълкуването на член 14 във връзка с член 39 от Директива 2014/59. За да се постигне целта за получаване на възможно най-високата цена, трябвало да се спазят критериите за конкуренция, за прозрачност и за недопускане на дискриминация, прогласени в член 39, параграф 2 от тази директива. В настоящия случай обаче тези изисквания не били спазени, защото офертата на Banco Santander, макар и подадена извън срока, била приета, без останалите потенциални купувачи, в частност Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, да са били уведомени, че е възможно да се подаде оферта след изтичането на предвидения срок.

244 С втората част от това основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил изискванията за конкуренция и за получаване на възможно най-високата продажна цена, които следват от член 14 от Регламента за ЕМП във връзка с член 39, параграф 2 от Директива 2014/59, понеже в точки 544—551 от обжалваното съдебно решение

постановил, че ЕСП е можел да реши да покани в процедурата за продажба само петте потенциални купувачи, които по време на процедурата за частна продажба са се отказали да направят оферта. Всъщност неуспехът на последната процедура показвал, че тези потенциални купувачи не са били заинтересовани от придобиването на Banco Popular, така че публичната процедура за продажба, стартирана от ЕСП, също била обречена на неуспех.

245 С третата част от това основание се твърди нарушение на принципите на недопускане на дискриминация и на конкуренция. Според жалбоподателя Общият съд е нарушил тези принципи, понеже в точки 551 и 552 от обжалваното съдебно решение приел, че ЕСП не е бил длъжен да се свърже с кредитни институции, установени в други държави членки. Всъщност фактът, че такива институции не са проявили интерес в рамките на процедурата за частна продажба, не давал основание да не бъде установен контакт с тях, предвид на различията между условията за процедурата за частна продажба и за процедурата за продажба, стартирана от ЕСП, състоящи се в частност на възможността за обезценяване на капитала. Освен това продажбата на Banco Popular на испански субект увеличила опасността от срив на испанската икономика.

246 С четвъртата част от второто основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил задължението да се получи възможно най-високата продажна цена и да се избегне излишната загуба на стойност, тъй като в точки 561—566 от обжалваното съдебно решение постановил, че съображения за обществен интерес могат да обосноват приемането на офертата, представена извън срока от Banco Santander.

247 Banco Santander счита, че твърдението за наличието на второто основание е недопустимо, защото жалбоподателят само повторил или възпроизвел буквално основанията и доводите, представени от него пред Общия съд. По същите причини Комисията, ЕСП и Кралство Испания смятат, че твърдението за наличието на първата, втората и третата част от това основание е частично недопустимо.

248 По отношение на третата част ЕСП добавя, че доводът, изведен от твърдяно увеличаване на опасността за испанската икономика, не е изложен в първоинстанционното производство, и следователно е недопустим. Според него твърдението за наличието на четвъртата част от това основание е недопустимо, защото жалбоподателят не посочил нормата от правото на Съюза, за която се поддържа, че е нарушена.

249 Във всички случаи Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander считат, че твърдението за наличието на второто основание е неоснователно.

2. Съображения на Съда

а) По допустимостта

250 С второто си основание жалбоподателят по същество критикува съображенията, въз основа на които Общият съд е отхвърлил доводите му за твърдени нередовности в процедурата за продажба. Доколкото първата, втората и четвъртата част от това основание съдържат ясни индикации за критикуваните точки от обжалваното съдебно решение и доводите, с които се обосновават тези части, в съответствие с припомнената в точка 106 от настоящото решение съдебна практика твърдението за наличието на посочените части не може да се обяви за недопустимо.

251 Освен това, след като всички тези части са изведени от нарушение на членове 14 и 20 от Регламента за ЕМП, на член 39 от Директива 2014/59, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС, ЕСП неправилно поддържа, че твърдението за наличието на четвъртата част от това основание е недопустимо, защото жалбоподателят не посочил правната норма, за която се поддържа, че е нарушена.

252 От друга страна, по отношение на третата част от второто основание следва да се припомни, че в точки 551 и 552 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отхвърлил довода, изведен от твърдяна дискриминация на институциите от други държави членки, по съображение, наред с останалото, че от жалбата не е видно как такива институции могат да са заинтересовани от публичната процедура за продажба на Banco Popular, при положение че не са проявили интерес от придобиването на тази банка към момента на процедурата за частна продажба. Въпреки че в жалбата си до Съда понастоящем жалбоподателят уточнява в какво може да се изразява този интерес, той все пак не твърди, че в този аспект Общият съд е изопачил подадената от него жалба в първоинстанционното производство. По аргумент на по-силното основание, той не е доказал наличието на такова изопачаване. Ето защо в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 109 от настоящото решение, изведените му от такъв интерес доводи са недопустими.

253 По отношение на довода, който е изведен от твърдяно увеличаване на опасността за стабилността на испанската икономика и е изтъкнат в подкрепа пак на третата част, ЕСП правилно поддържа, че този довод не е наведен в първоинстанционното производство и следователно е недопустим. Всъщност, видно от постоянната съдебна практика, съгласно член 170, параграф 1, второ изречение от Процедурния правилник с жалбата не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд. Пак от постоянната съдебна практика следва, че да се позволи на страна да изтъква за първи път пред Съда оплакване, което не е изложила пред Общия съд, би означавало да се позволи да се сезира Съдът, чиито правомощия в производството по обжалване са ограничени, със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд. Ето защо в производството по обжалване Съдът е компетентен само да прецени съображенията на Общия съд във връзка с обсъдените пред него основания и доводи (решение от 18 януари 2024 г., Jenkinson/Съвет и др., C-46/22 P, EU:C:2024:50, т. 68 и цитираната съдебна практика).

254 Поради това твърдението за наличието на третата част от второто основание следва да се отхвърли като недопустимо.

б) По същество

255 С второто основание, което визира точки 520—569 от обжалваното съдебно решение, се твърди нарушение на членове 14 и 20 от Регламента за ЕМП, на член 39 от Директива 2014/59, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС. Обратно на постановеното от Общия съд в тези точки, жалбоподателят смята, че в процедурата за продажба на Banco Popular са допуснати нередовности, които според него не са позволили да се постигне целта за преструктуриране — да се получи възможно най-високата продажна цена.

1) По първата и четвъртата част от второто основание

256 С първата и четвъртата част от второто основание, които следва да се разгледат заедно, жалбоподателят твърди, че в точка 522 от обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд е постановил там, че целта да се получи възможно най-високата продажна цена не е цел на преструктурирането, по смисъла на член 14 от Регламента за ЕМП. Той поддържа също, че за разлика от постановеното от Общия съд в точки 561—566 и 568 от това решение, ЕСП е нарушил задължението да се получи възможно най-високата продажна цена и да се избегне излишната загуба на стойност, като е приел офертата, представена извън срока от Banco Santander.

257 Що се отнася, на първо място, до критиката срещу точка 522 от обжалваното съдебно решение, следва да се припомни, че съгласно член 14, параграф 1 от Регламента за ЕМП когато действат в рамките на процедурата за преструктуриране, посочена в член 18 от този регламент, ЕСП и Комисията отчитат целите на преструктурирането и избират инструментите за преструктуриране и правомощията за преструктуриране, които според тях са най-подходящи за постигането на приложимите в конкретния случай цели на преструктурирането.

258 Както личи от член 14, параграф 2, първа алинея от цитирания регламент, целите на преструктурирането, упоменати в член 14, параграф 1, са осигуряване на непрекъснатост на критичните функции, избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа, защита на вложителите съгласно Директива 2014/49 и на инвеститорите съгласно Директива 97/9, както и защита на средствата и активите на клиентите.

259 Ето защо получаването на възможно най-високата продажна цена не е сред целите на преструктурирането, изброени в член 14, параграф 2, първа алинея от Регламента за ЕМП, което се потвърждава от параграф 2, втора алинея. Всъщност съгласно цитираната втора алинея при постигането на целите на преструктурирането, посочени в параграф 2, първа алинея, ЕСП и Комисията се стремят да сведат до минимум разходите за преструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на преструктурирането.

260 По отношение на член 39, параграф 2, първа алинея, буква е) от Директива 2014/59, който ЕСП трябва да има предвид, когато определя условията за продажба съгласно член 24, параграф 2, буква г) от Регламента за ЕМП, е уместно да се отбележи, че като предвижда, че продажбата, планирана в рамките на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност, цели да се получи възможно най-висока продажна цена за съответните акции или други инструменти на собственост, активи, права или задължения, член 39, параграф 2 от тази директива прогласява не цел на преструктурирането, а един от принципите, които трябва конкретно да уредят прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност.

261 Следователно Общият съд правилно е постановил в точка 522 от обжалваното съдебно решение, че целта да се получи възможно най-висока продажна цена сама по себе си не е цел на преструктурирането по смисъла на член 14 от Регламента за ЕМП.

262 Що се отнася, на второ място, до приемането от ЕСП на офертата на Banco Santander, след като е изтекъл срокът, който е определен в писмото на FROB от 6 юни 2017 г., визирано в точка 49 от настоящото решение, следва да се припомни, че съгласно член 24, параграф 3 от Регламента за ЕМП ЕСП прилага инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спазва изискванията за предлагане на пазара, когато констатира, че спазването им може да попречи на постигането на една или повече от целите на преструктурирането. Така от самата формулировка на тази разпоредба следва, че необходимостта да се постигнат целите на преструктурирането може да даде основание да не бъдат спазени изискванията за предлагане на пазара, сред които е наличието на срок, предвиден за представяне на офертите.

263 От член 24, параграф 3 от Регламента за ЕМП във връзка с член 14, параграф 2, буква б) от него по-специално следва, че ЕСП може да реши да не спази изискванията за предлагане на пазара, когато счита, че съществува съществена заплаха за финансовата стабилност на държавите членки, породена или изострена от неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на институцията в режим на преструктуриране, или че спазването на тези изисквания може да намали ефективността на инструмента за продажба на стопанска дейност на съответния субект по отношение на отстраняването на тази заплаха или постигането на целта да се избегнат значителни неблагоприятни последици за посочената финансова стабилност.

264 Въпреки че постигането на тези цели налага да не бъдат спазени изискванията за предлагане на пазара, все пак няма как да се приеме, че това спазване е задължително в светлината на правилото, предвидено в член 14, параграф 2, втора алинея от Регламента за ЕМП. Както бе припомнено в точка 259 от настоящото решение, тази разпоредба изрично предвижда, че ЕСП и Комисията се стремят да сведат до минимум разходите за преструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на преструктурирането.

265 В допълнение, от самата формулировка на член 39, параграф 2, първа алинея, буква е) от Директива 2014/59 следва, че целта на предлагането на пазара е само да се получи възможно най-високата продажна цена, което означава, че ЕСП и Комисията трябва да отчетат и останалите критерии, които уреждат предлагането на пазара и са залегнали в член 39, параграф 2 от тази директива, и по-специално необходимостта за бързо извършване на действието по преструктуриране. Във всеки случай Комисията и ЕСП трябва да гарантират, че мерките, планирани с оглед на получаването на възможно най-високата продажна цена, не са в разрез с целите на преструктурирането, изброени в член 31, параграф 2 от споменатата директива с формулировка, идентична на тази на член 14, параграф 2 от Регламента за ЕМП.

266 Уместно е да се припомни, че доколкото при приемането на схема за преструктуриране ЕСП и Комисията са призвани да правят избори от техническо естество и да извършват прогнози и комплексни преценки, на тях следва да се признае известна свобода на преценка. С оглед на тази свобода на преценка съдебният контрол, който съдът на Съюза трябва да упражни относно правилността на мотивите на дадена схема за преструктуриране, не трябва да води до замяна на преценката на ЕСП и на Комисията с преценката на съда, а цели да се провери дали това решение не почива на неточни фактически констатации и дали в него не е допусната явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (вж. по аналогия решение от 4 май 2023 г., ЕЦБ/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, т. 55 и цитираната съдебна практика).

267 В настоящия случай Общият съд приема в точки 561—566 от обжалваното съдебно решение, първо, че целта на графика за провеждане на процедурата за продажба, установен в писмото на FROB от 6 юни 2017 г., визирано в точка 49 от настоящото решение, е била всички формалности да приключат преди отварянето на пазарите, по-специално за да се избегне прекъсване на критичните функции на Banco Popular, второ, че FROB приема офертата на Banco Santander, когато се е оказало, че никоя от другите институции, поканени да участват в процедурата за продажба, няма да подаде оферта, и трето, че ЕСП е приел в член 6, параграф 6 от спорната схема за преструктуриране, че при тези обстоятелства е разумно да се приемат условията на единствената институция, подала оферта, и така да се предотврати изпадането на Banco Popular в състояние на неконтролирана неплатежоспособност, което би могло да засегне по-специално нейните критични функции. В жалбата си до Съда обаче жалбоподателят изобщо не твърди, че в тези констатации на ЕСП е допусната явна грешка в преценката.

268 Оттук се налага изводът, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил в точки 561—566 от обжалваното съдебно решение, че в съответствие с член 24, параграф 3 от Регламента за ЕМП ЕСП е можел да приеме офертата на Banco Santander, при все че тя е била представена, след като е изтекъл срокът, определен в писмото на FROB от 6 юни 2017 г.

269 От друга страна, въпреки че в този контекст жалбоподателят поддържа, че останалите потенциални купувачи не са били информирани за възможността да подадат оферта извън срока, достатъчно е да се отбележи, че в точка 562 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че офертата на Banco Santander е приета едва когато се е оказало, че никоя от другите институции, поканени да участват в процедурата за продажба, няма да подаде оферта. Жалбоподателят обаче не твърди, че тази констатация е изопачена. Ето защо следва да се приеме, че доводът, изведен от твърдяната липса на информация, предоставена на останалите потенциални купувачи, е неотносим.

270 Следователно твърдението за наличието на първата и четвъртата част от второто основание е неоснователно.

2) По втората част от второто основание

271 Видно от самата формулировка на член 39, параграф 2, първа алинея, буква б) и втора алинея от Директива 2014/59, критериите за предлагане на пазара, посочени в първа алинея, в частност не възпрепятстват органа за преструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи, стига да не облагодетелства или дискриминира неоснователно потенциалните купувачи.

272 В настоящия случай Общият съд констатира в точки 545 и 550 от обжалваното съдебно решение, че ЕСП основава решението си да покани в публичната процедура за продажба на Banco Popular само петте институции, вече участвали в процедурата за частна продажба на тази институция, върху обективни критерии, които са изведени, първо, от вече проявения интерес от предприятията, с които е установен контакт, по време на процедурата за частна продажба, второ, от съображения за неотложност и от много краткия срок на разположение за публичната процедура за продажба, стартирана от ЕСП, и трето, от необходимостта да се гарантира поверителността на публичната процедура за продажба.

273 В жалбата си до Съда жалбоподателят по същество оспорва обосноваността на първия критерий относно вече проявения интерес. Според него, щом процедурата за частна продажба не е проведена докрай, публичната процедура за продажба, стартирана от ЕСП, също била обречена на неуспех.

274 В рамките на третата част от второто основание обаче самият жалбоподател признава, че различните, по-благоприятни условия на публичната процедура за продажба, и по-специално минималната поискана цена от ЕСП в размер на едно евро и възможността за обезценяване на капитала са можели да породят интерес у институции, които не са участвали в процедурата за частна продажба. При това положение доводът му няма как да докаже, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като ограничил — от гледна точка на вече проявения интерес — публичната процедура за продажба до институциите, вече участвали в процедурата за частна продажба.

275 Ето защо следва да се приеме, че твърдението за наличието на втората част от второто основание е неоснователно.

276 Следователно твърдението за наличието на второто основание е отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

Д. По третото и осмото основание, с които се твърди нарушение на правото на собственост и на принципа на пропорционалност

277 С третото и осмото си основание жалбоподателят по същество твърди, че спорната схема за преструктуриране нарушава правото на собственост, прогласено в член 17 от Хартата, и принципа на пропорционалност.

1. По третото основание

278 С третото си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил член 14 от Регламента за ЕМП, членове 17 и 47 от Хартата, задължението за полагане на дължимата грижа и правото на защита, защото в точки 669—697 от обжалваното съдебно решение постановил, че ЕСП не е бил длъжен нито да провери, нито да укаже дали алтернативни мерки са щели да позволят да се избегне загубата на стойност. Това основание се състои от три части.

а) Доводи на страните

279 С първата част от третото основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил член 14, параграф 2 от Регламента за ЕМП, разглеждан в светлината на членове 17 и 52 от Хартата, като изтъкнал в точки 674—678 от обжалваното съдебно решение, че ЕСП не е бил длъжен нито да посочи дали други решения са щели да дадат възможност да се избегне загубата на стойност, нито да прецени дали действието по преструктуриране е пропорционално от гледна точка на правото на собственост на акционерите. Всъщност според жалбоподателя няма как да се смята, че акционерите на Banco Popular не са понесли вреди, по-значителни от тези, които щяло да се наложи да понесат в рамките на производство по несъстоятелност, при положение че банката е била платежоспособна към момента на нейното преструктуриране.

280 С втората част от това основание той поддържа, че Общият съд неправилно е приел, че грешките в плана за преструктуриране от 2016 г. са ирелевантни за преценката дали спорната схема за преструктуриране, приета през 2017 г., е законосъобразна. Според жалбоподателя тези мотиви не отчитат факта, че този план за преструктуриране не е бил актуализиран от 2016 г. Актуализирането на този план обаче щяло да позволи на ЕСП да разпореди обособяване на активите.

281 С третата част от това основание жалбоподателят поддържа, че в точки 479—492 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил правото му на защита, защото приел, от една страна, че представените от жалбоподателя становище и експертен доклад не обясняват в достатъчна степен от правна гледна точка довода му, че с предложените алтернативни решения могат да се постигнат целите на преструктурирането, и от друга, че жалбоподателят изложил със закъснение, в рамките на репликата му в първоинстанционното производство и въз основа на плана за преструктуриране от 2016 г., довода, че ЕСП не е подготвил добре преструктурирането на Banco Popular. При все това според жалбоподателя обстоятелството, че спорната схема за преструктуриране е поверителна, го е възпрепятствало да представи такива доводи или доказателства или да ги представи по-рано.

282 Според Banco Santander твърдението за наличието на първата част от третото основание е недопустимо, защото в жалбата до Съда просто се възпроизвеждат буквално доводите, вече изложени пред Общия съд. По същата причина тя смята, подобно на Комисията, че твърдението за наличието на втората част от това основание е недопустимо, докато в тази насока ЕСП поддържа, че доводът за евентуално актуализиране на плана за преструктуриране от 2016 г. е изтъкнат за първи път в жалбата до Съда. По отношение на третата част от това основание ЕСП и Banco Santander твърдят, че жалбоподателят не сочи никаква грешка при прилагане на правото и не се уточнява кои пасажи и кои точки от обжалваното съдебно решение критикува жалбоподателят.

283 Във всички случаи Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander считат, че твърдението за наличието на третото основание е неоснователно.

б) Съображения на Съда

1) По допустимостта

284 Досежно първата част от третото основание е уместно да се отбележи, че с тази част жалбоподателят поддържа по същество, че спорната схема за преструктуриране е накърнила непропорционално правото му на собственост, като същевременно упоменава критикуваните точки от обжалваното съдебно решение и доводите, с които се обосновава. В съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 106 от настоящото решение, твърдението за наличието на първата част не може да се приеме за изцяло недопустимо.

285 Колкото до втората част от това основание ЕСП правилно поддържа, че доводът, че актуализирането на плана за преструктуриране от 2016 г. щяло да позволи на ЕСП да разпореди обособяване на активите, е недопустим, понеже този довод е изложен за първи път в жалбата до Съда. Всъщност от точка 688 от обжалваното съдебно решение следва, че жалбоподателят е изтъкнал пред Общия съд грешки при подготвянето на този план за

преструктуриране, а понастоящем поставя под въпрос липсата на последващо актуализиране на въпросния план. Жалбоподателят обаче не твърди, че Общият съд е изопачил в този аспект жалбата му в първоинстанционното производство.

286 По отношение на третата част от същото основание, от жалбата по същество следва, че с тази част се твърди нарушаване от Общия съд на правото на защита на жалбоподателя и че тя визира точки 479—492 от обжалваното съдебно решение — както що се отнася до твърдението, че доводите на жалбоподателя, с които се оспорва неправилната подготовка на преструктурирането, са късно представени, така и що се отнася до отчитането на различните експертни доклади, представени от жалбоподателя. Оттук следва, че в тази част жалбоподателят уточнява критикуваните точки на обжалваното съдебно решение и доводите, с които обосновава своите оплаквания.

287 От това се налага изводът, че твърдението за наличието на първата и на третата част от третото основание е допустимо. Твърдението за наличието на втората част от това основание трябва да се обяви за недопустимо.

2) По същество

288 С първата част от третото основание се твърди нарушение на член 14, параграф 2 от Регламента за ЕМП, разглеждан в светлината на членове 17 и 52 от Хартата. Според жалбоподателя Общият съд неправилно е постановил в точки 674—678 от обжалваното съдебно решение, че ЕСП не е бил длъжен да провери дали действието по преструктуриране зачита принципа на пропорционалност от гледна точка на правото на собственост на акционерите, и по-специално дали други разрешения са щели да позволят да се избегне излишната загуба на стойност.

289 Налага се изводът, че този довод произтича от явно неправилен прочит на обжалваното съдебно решение.

290 От една страна, като поддържа, че Общият съд постановил, че ЕСП не е бил длъжен да провери дали действието по преструктуриране е съобразено с принципа на пропорционалност от гледна точка на правото на собственост на акционерите, жалбоподателят изхожда от изолиран, и следователно неправилен прочит на точка 674 от обжалваното съдебно решение. Всъщност в точка 673 от това решение Общият съд подчертава, че излишната загуба на стойност по смисъла на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламента за ЕМП се отнася не само до имуществените интереси на акционерите и на притежателите на капиталови инструменти на субекта, а и до тези на неговите вложители, служители и други кредитори.

291 В тази насока Общият съд е искал по същество да подчертае в точка 674, че проверката дали действието по преструктуриране е пропорционално не бива да отчита интересите само на акционерите, а и други интереси, което се потвърждава от по-нататъшния анализ на Общия съд. Така в точка 675 от обжалваното съдебно решение той постановява, че в член 5, параграф 2 от спорната схема за преструктуриране ЕСП е констатирал, че инструментът за продажба на стопанска дейност представлява подходящо, необходимо и пропорционално средство за постигане на целите на преструктурирането. По-специално, в точка 678 от това решение Общият съд поставя акцент в частност върху факта, че съгласно преценката, съдържаща се в член 4, параграф 6 от тази схема, неудобствата и разходите, свързани с предприемането на действието по преструктуриране, и най-вече загубите за акционерите и

непривилегированите кредитори, ще бъдат компенсирани с произтичащите от него предимства, а именно запазването на критичните функции на Banco Popular, ограничаването на неблагоприятните последици за икономиката и финансовата стабилност, както и избягването на евентуалните загуби за други кредитори.

292 Доколкото според жалбоподателя Общият съд неправилно постановил, че акционерите на Banco Popular не са понесли по-значителни вреди вследствие от преструктурирането ѝ в сравнение с тези при производство по несъстоятелност, достатъчно е да се отбележи, че в точка 678 от обжалваното съдебно решение Общият съд просто е резюмирал съдържанието на член 4, параграфи 5 и 6 от спорната схема за преструктуриране, за да отговори — както личи от следващата точка от обжалваното съдебно решение — на довода на жалбоподателя, че в тази схема ЕСП не взел предвид загубата на стойност, която според жалбоподателя инструментът за продажба на стопанска дейност може да причини на акционерите на Banco Popular.

293 От друга страна, обратно на поддържаното от жалбоподателя, Общият съд изобщо не е постановил, че ЕСП е можел да не провери дали други разрешения са щели да позволят да се избегне загубата на стойност. Напротив, в точки 675—677 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че в член 5, параграф 3 от спорната схема за преструктуриране ЕСП е приел, че другите инструменти за преструктуриране, предвидени в Регламента за ЕМП, не са подходящи и не биха постигнали целите на преструктурирането в същата степен, и че следователно ЕСП е доказал, че инструментът за продажба на стопанска дейност е необходим за постигането на тези цели.

294 При това положение констатацията в точка 677 по никакъв начин не поставя под въпрос изискването за пропорционалност, съгласно което, когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения (вж. за това изискване решение от 9 ноември 2023 г., Altice Group Lux/Комисия (C-746/21 P, EU:C:2023:836, т. 69 и цитираната съдебна практика). Всъщност Общият съд е приел, че ЕСП не е следвало да посочва дали други разрешения са щели да позволят да се избегне загубата на стойност, само доколкото ЕСП е доказал, че инструментът за продажба на стопанска дейност е необходим за постигането на целите на преструктурирането.

295 Оттук следва, че твърдението за наличието на първата част от третото основание е неоснователно.

296 С третата част от третото основание жалбоподателят твърди нарушение на правото му на защита, което Общият съд извършил в точки 479—492 от обжалваното съдебно решение. Той поддържа по същество, че поверителността на спорната схема за преструктуриране му е попречила да развие по-подробно доводите си за наличие на алтернативни на преструктурирането разрешения и да изтъкне, преди да представи репликата си в първоинстанционното производство, че с оглед на твърдените пропуски в плана за преструктуриране от 2016 г. ЕСП можел да подготви по-добре преструктурирането.

297 Всъщност, от една страна, от точки 345—353 от обжалваното съдебно решение в частност следва, че жалбоподателят не е доказал, че във вариантите на спорната схема за преструктуриране и на оценка 2, които са публикувани на уебсайта на ЕСП и до които той е имал достъп, не са изложени пълни мотиви. От друга страна, в точка 400 от обжалваното съдебно решение Общият съд е констатирал, че жалбоподателят не е уточнил доколко

икономическите данни, които са останали заличени в неповерителните варианти на тази схема и на оценка 2, са необходими за разбирането на въпросната схема и за упражняването на правото му на ефективни правни средства за защита.

298 В допълнение, в точки 131—134 от настоящото решение бе констатирано, че Общият съд не е нарушил нито член 296 ДФЕС, нито член 47 от Хартата, като е постановил в определението от 9 юни 2021 г., визирано в точка 723 от обжалваното съдебно решение, че пълният текст на спорната схема за преструктуриране не е релевантен за произнасянето по жалбата.

299 При това положение се налага изводът, че жалбоподателят не е доказал в достатъчна степен от правна гледна точка, че що се отнася до изискването за алтернативни разрешения и подготвянето на преструктурирането на Popular с плана за преструктуриране от 2016 г., поверителността на спорната схема за преструктуриране му е попречила да защити ефективно своите права пред съда на Съюза.

300 Следователно твърдението за наличието на третата част от третото основание е неоснователно.

301 Ето защо твърдението за наличието на третото основание е отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

2. По осмото основание

302 С осмото си основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд е нарушил членове 17 и 52 от Хартата и член 5, параграф 4 ДЕС, тъй като постановил в точки 463—492 от обжалваното съдебно решение, че спорната схема за преструктуриране не нарушава правото на собственост. Това основание се състои от три части.

а) Доводи на страните

303 С първата част от осмото основание жалбоподателят поддържа, че в точки 467—469 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно постановил, че спорната схема за преструктуриране не е довела до непропорционално накърняване на правото на собственост на акционерите на Banco Popular, защото производството по несъстоятелност било единствената алтернатива на преструктурирането. Във връзка с това Общият съд също неправилно изходил от собствената си съдебна практика, установена по-специално с решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др. (T-680/13, EU:T:2018:486), съгласно която акционерите трябва да са първите, които поемат загубите, способни да доведат до недостиг на собствен капитал. Като препраща към довода си, представен в рамките на седмото основание и обобщен в точка 195 от настоящото решение, обаче жалбоподателят счита, че тази съдебна практика е неприложима към банки, които като Banco Popular са платежоспособни към момента на преструктурирането. В допълнение, обратно на изтъкнатото в обжалваното съдебно решение, Регламентът за ЕМП не създавал презумпция за неплатежоспособност.

304 С втората част от това основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, защото в точки 466, 467 и 481 от обжалваното съдебно решение постановил, че спорната схема за преструктуриране отговаря на изискванията,

произтичащи от член 52, параграф 1 от Хартата. По-конкретно, той упреква Общия съд, че просто е посочил, че предпоставките за прилагане на член 18, параграф 4, първа алинея, буква в) от Регламента за ЕМП са изпълнени, без обаче да провери дали ЕСП е упражнил правомощието си за обезценяване при определените в закона условия и не по произволен начин, и в частност, без да проучи дали упражняването на това правомощие се основава на оценка на актива и на пасива на банката, каквато се изисква от член 20, параграф 5, буква в) и член 21, параграф 8 от Регламента за ЕМП.

305 Според жалбоподателя член 6, параграфи 3 и 4 от спорната схема за преструктуриране неправилно се основава на оценка 2. Всъщност в доклада за оценка било изрично подчертано, че този доклад няма за цел да определи дали предпоставките за предприемането на действие по преструктуриране или обезценяване са изпълнени и поради това с него било изключено използването му с оглед на упражняването на правомощието за обезценяване. Ето защо било произволно да се изхожда въпреки всичко от оценка 2, за да се обезцени дружественият капитал на Banco Popular. В допълнение, с оценка 2 противоречиво и произволно на Banco Popular била изчислена стойност от минус 8,2 милиарда евро, при положение че тази банка била платежоспособна.

306 С третата част от осмото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил членове 17 и 52 от Хартата и член 5, параграф 4 ДЕС, тъй като постановил в точки 474—476 от обжалваното съдебно решение, че обезценяването на инструментите за собственост е било извършено в съответствие с принципа на пропорционалност. Накърняването на правото му на собственост обаче нямало как да се счита за пропорционално, след като липсвало подходящо обезщетение, което да отчита, че към момента на преструктурирането Banco Popular била платежоспособна.

307 Според ЕСП твърдението за наличието на първата част от осмото основание е недопустимо, защото жалбоподателят не изтъква грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд, що се отнася до претендираното нарушение на правото на собственост. ЕСП и Banco Santander смятат, че твърдението за наличието на втората част от това основание е недопустимо, тъй като с нея били въведени нови факти и доводи на етапа на обжалване пред Съда и в никъде в нея не бил посочен конкретен мотив от обжалваното съдебно решение. По същите причини ЕСП смята, че твърдението за наличието на третата част от това основание е недопустимо.

308 Във всички случаи Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander считат, че твърдението за наличието на осмото основание е неоснователно.

б) Съображения на Съда

309 Що се отнася до допустимостта на твърдението за наличие на осмото основание, и по-конкретно на първата част от него, жалбоподателят упреква Общия съд в частност за това, че е постановил, че Регламентът за ЕМП създава презумпция за неплатежоспособност. Както обаче подчертава генералният адвокат в точка 115 от заключението си, жалбата до Съда не идентифицира в кои точки от мотивите на обжалваното съдебно решение Общият съд направил такава констатация и следователно е в разрез с изискванията, произтичащи от член 169, параграф 2 от Процедурния правилник. Следователно твърдението за наличието на първата част от това основание е частично недопустимо.

310 Освен това, както правилно отбелязва генералният адвокат в точка 117 от заключението си, втората и третата част от споменатото основание се базират на доводи, изложени за първи път на етапа на обжалване пред Съда, доколкото жалбоподателят понастоящем твърди нередовности, допуснати в оценката, както и липса на подходящо обезщетение. Следователно тези две части трябва да се отхвърлят.

311 По отношение на въпроса дали твърдението за наличието на първата част от осмото основание е основателно, е уместно да се отбележи, че жалбоподателят критикува точки 467—469 от обжалваното съдебно решение и в тази насока по същество се обосновава със същите доводи, изложени от него в рамките на седмото основание и резюмирани в точка 195 от настоящото решение. Поради това по същите съображения като залегналите по-конкретно в точки 233—235 от настоящото решение, трябва да се постанови, че този довод е необоснован.

312 Ето защо твърдението за наличието на осмото основание е отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

313 С оглед на всичко изложено дотук жалбата, подадена до Съда, следва да бъде отхвърлена.

VI. По съдебните разноски

314 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

315 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, който е приложим за производството по обжалване пред Съда по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

316 В настоящия случай, тъй като е загубил делото, предвид исканията на Комисията, на ЕСП и на Banco Santander, жалбоподателят следва да се осъди да заплати, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Комисията, на ЕСП и на Banco Santander.

317 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, който по силата на член 184, параграф 1 от него е приложим за производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

318 Следователно Кралство Испания, Парламентът и Съветът понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Aeris Invest Sàrl да заплати, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия, на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) и на Banco Santander SA.

3) Кралство Испания, Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи